

Số 120,121 Tháng 7,8/2021

CHUYÊN ĐỀ:

PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC TRONG THỂ THAO

LỜI NÓI ĐẦU

Phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc trong thể thao ngày càng trở thành vấn đề công khai trong thể thao Châu Âu suốt những thập kỷ qua, đặc biệt trong lĩnh vực Bóng đá.

Một con số thống kê cho thấy, mặc dù 25% cầu thủ chuyên nghiệp hành nghề ở xứ sương mù là người da màu hoặc dân tộc thiểu số, nhưng con số này lại không được thấy ở những vị trí cấp cao hoặc quyền lực trong môn thể thao vua. Chỉ vỏn vẹn 4/92 huấn luyện viên (chiếm 4,3%) hành nghề ở các giải đấu chuyên nghiệp của Anh là người da màu, châu Á và dân tộc thiểu số.

Bất chấp những tiến bộ đã đạt được trong những năm qua, thể thao tiếp tục phải đối mặt với một số thách thức liên quan đến phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc xảy ra ở cả môn thể thao chuyên nghiệp cũng như nghiệp dư.

Trong chuyên đề kỳ này, chúng tôi xin gửi tới quý độc giả một số những câu chuyện về vấn đề này cũng như quá trình đấu tranh để giành lấy sự công bằng trong các môn thể thao, từng bước đẩy lùi tình trạng phân biệt chủng tộc, hướng tới một nền thể thao sạch trong tương lai.

Ban biên tập

MỤC LỤC

Lời nói đầu	2
Câu chuyện lịch sử	4
Chống phân biệt chủng tộc trong Thể Thao	10
Xóa bỏ nạn phân biệt chủng tộc trong Bóng đá	28
Châu Úc: phân biệt chủng tộc và định kiến trong Thể Thao Australia	59
Đánh giá bình đẳng chủng tộc của Liên đoàn Bóng Rổ Úc	69
Châu Mỹ: Brazil bắt đầu chương trình đào tạo chống phân biệt chủng tộc bắt buộc cho các vận động viên	75
Châu Âu: Phân biệt chủng tộc, kỳ thị sắc tộc, bài trừ người di cư và dân tộc thiểu số trong thể thao	79
Đức: kế hoạch điểm 10	92
Tây Ban Nha: Nguyên tắc chống phân biệt chủng tộc	99
Bỉ: Hiến chương Brussels	103
Luxembourg: Thẻ đỏ chống phân biệt chủng tộc	106
Hà Lan: Amsterdam chống phân biệt chủng tộc	108

CÂU CHUYỆN LỊCH SỬ

Từ khoảnh khắc giờ cao nắm đấm tại Thế vận hội năm 1968 nhằm phản đối nạn kì thị sắc tộc: Các cuộc biểu tình đòi công lý, công bằng chủng tộc trong lịch sử thể thao đã diễn ra ngày càng quyết liệt.

Hai vận động viên cúi đầu và giờ cao nắm đấm

Năm 1968, sáu tháng sau khi Martin Luther King Jr bị ám sát, Tommie Smith and John Carlos bước lên bục nhận huy chương ở Olympic 1968 diễn ra tại Thủ đô của Mexico.

Smith và Carlos đã giành Huy Chương Vàng và Huy Chương Đồng ở nội dung chạy 200m. Khi bài quốc ca Hoa Kỳ vang lên, hai vận động viên cúi đầu và giờ cao nắm đấm, đây được coi là một biểu tượng phản đối sự bất công của xã hội trong lĩnh vực thể dục thể thao.

Tất đen và không giày tượng trưng cho sự nghèo đói, còn găng tay tượng trưng cho sức mạnh và sự đoàn kết của người da đen Mỹ. Hành động dũng cảm này khiến hai vận động viên phải trả giá đắt. Họ bị tước huy chương và bị trục xuất khỏi Thế vận hội. Ngoài ra cả hai còn phải đối mặt với các lệnh trừng phạt và cả những mối đe dọa về mạng sống.

Trong cuộc phỏng vấn vào năm 2008, John Carlos có chia sẻ: “Tôi đến đó với tư cách là một người đàn ông da màu để đường hoàng nói: Mọi chuyện đang diễn ra rất tồi tệ”.

Tokyo 2020: Thống nhất trong sự đa dạng

Hơn nửa thế kỷ trôi qua, một trong những nguyên tắc chỉ đạo của Thế vận hội Olympic Tokyo 2020 là thống nhất trong sự đa dạng. Các cuộc biểu tình trên bục vẫn bị cấm theo Quy tắc 50 của Hiến chương Thế vận hội thuộc Ủy ban Olympic Quốc tế (IOC), nhưng cơ hội để các vận động viên bày tỏ quan điểm của họ đã được mở rộng theo khuyến nghị của các chuyên gia nhân quyền. Điều này có nghĩa là trước trận đấu mở màn với Chile, đội tuyển bóng đá nữ Vương quốc Anh được phép quỳ gối để làm nổi bật sự bất bình đẳng và phân biệt chủng tộc.

Hiện nay chúng ta thường xuyên thấy những người chơi thể thao quỳ gối. Hành động đó khởi nguồn từ đâu ?

Có một truyền thống lâu đời là các vận động viên da đen thường sử dụng vị trí của họ để thu hút sự chú ý đến các vấn đề công bằng xã hội. Chúng ta có thể quay trở lại Thế vận hội năm 1968 tại Thủ đô Mexico, nơi Tommie Smith và John Carlos quyết định rằng họ sẽ giơ nắm đấm khi đứng trên bục để phản đối sự bất công về chủng tộc và xã hội. Trong thời gian qua, đã có những vận động viên sử dụng nền tảng của họ, nổi tiếng nhất là võ sĩ quyền anh Muhammad Ali và những người cùng thời với anh bao gồm vận động viên bóng đá người Mỹ Jim Brown và cầu thủ bóng rổ Kareem Abdul-Jabbar.

Gần đây hơn, vào năm 2016, chính cầu thủ bóng đá người Mỹ Colin Kaepernick đã quyết định quỳ gối để phản đối trong bài hát quốc ca. Nhiều người gắn bài quốc ca với quân đội và lòng yêu nước, nhưng đó là khoảnh khắc mà tất cả mọi người đều tham gia vào cùng một hoạt động và tập trung vào lá cờ.

Mục đích của bất kỳ cuộc biểu tình nào như Martin Luther King nổi tiếng đã nói. Tất cả đều để làm gián đoạn hoạt động thường nhật, buộc mọi người không thoải mái và tạo ra cảm giác khủng hoảng. Vì vậy, đó là lý do mà nhiều vận động viên chọn cách quỳ gối để bày tỏ thông điệp của mình. Sự việc đang diễn ra trên khắp mọi nơi và mọi người nhận ra rằng các vấn đề liên quan đến chủng tộc và bất bình đẳng xã hội không chỉ là chuyện của riêng Mỹ mà là một phần của vấn đề toàn cầu.

Thể thao có phải là cầu nối để gắn kết các quốc gia lại với nhau hay không?

Thể thao có thể có sức mạnh để thống nhất một cộng đồng, một quốc gia và thậm chí cả thế giới. Nhưng nó cũng có thể là một mối đe dọa. Có những nơi được dùng để tôn vinh các huyền thoại bao gồm cả nam giới, nữ giới và vận động viên da đen.

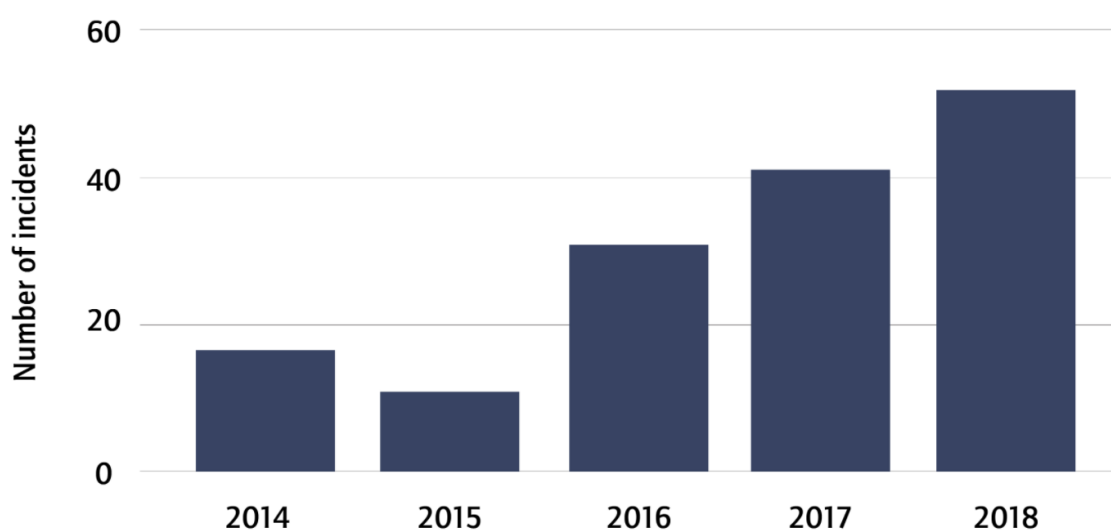
Thể thao có thể được sử dụng theo nhiều cách khác nhau nhằm tạo đặc quyền cho một số cộng đồng. Ngay như giá vé chẳng hạn. Trước đây, những người thuộc tầng lớp lao động hay thuộc tầng lớp thấp hơn đều có thể thưởng thức trực tiếp các môn thể thao chuyên nghiệp. Nhưng bây giờ, rất khó để sở hữu một chỗ ngồi ngay cả ở dãy ghế sau cùng. Thể thao thực sự có thể phản ánh rất nhiều bất bình đẳng tồn tại trong xã hội.

Tại sao vấn nạn phân biệt chủng tộc vẫn còn tồn tại trong thể thao?

Chủ nghĩa phân biệt chủng tộc và kì thị chủng tộc ảnh hưởng đến các hệ thống và cơ cấu tổ chức ngày nay. Ví dụ: một số quy tắc xung quanh mũ bơi tại Thế vận hội nhận được rất nhiều sự chú ý. Có các quy tắc về các loại mũ bơi không phân

biệt chủng tộc, cũng như các quy tắc trang phục khác nhau. Nhưng chúng thường sẽ có tác động tiêu cực đến một nhóm cụ thể so với nhóm khác, một phần vì có thể đã có sự thay đổi trong việc tham gia môn thể thao này. Tại Olympic Tokyo chúng ta đã thấy VĐV Caeleb Dressel của Mỹ khi giành 5 HCV và phá 4 kỷ lục thế vận hội đã mặc trang phục quần bơi mang hình quốc kỳ nước này. Với một số nhóm người đó là sự tôn vinh, thể hiện niềm tự hào của một người Mỹ, nhưng với quốc gia khác, đó có thể là hành động khiếm nhã, không tôn trọng quốc kỳ và bị coi là hành vi cần phải kỷ thị.

Reported acts of racism in U.S. sports

Sự phân biệt chủng tộc trong thể thao Hoa Kỳ đang gia tăng những năm gần đây

Sức mạnh vô hình nào gây ra hiện trạng thể thao “trắng” và “đen” ?

Một phần là do định kiến của mọi người. Trong bối cảnh ở Mỹ, có xu hướng cho rằng nam da đen thường xuất sắc trong các môn thể thao như bóng rổ đòi hỏi tốc độ và thể chất nhanh

nhện hơn. Một số người vẫn tin rằng điều đó bắt nguồn từ sự khác biệt sinh học và bằng cách nào đó đàn ông da đen có thể có xu hướng thành công lớn hơn trong các môn thể thao như bóng rổ và bóng đá. Và có lẽ phụ nữ da đen thích hợp với các môn thể thao như điền kinh hơn là chơi khúc côn cầu và bóng chày trên sân. Nhưng chúng ta phải nhìn vào lịch sử. Chẳng hạn, đã có lúc đàn ông da đen không thể chơi bóng rổ chuyên nghiệp so với đàn ông da trắng hoặc khi phụ nữ da đen không chơi được quần vợt chuyên nghiệp so với phụ nữ da trắng. Những điều đó có ảnh hưởng đến các loại hình thể thao mà mọi người tham gia.

Ở nhiều cộng đồng khó khăn về kinh tế, họ không có nhiều chương trình thể thao. Do vậy bạn sẽ không thể thấy khúc côn cầu và bơi lội thường xuyên ở các trường công lập. Trẻ em thậm chí không được giới thiệu những môn thể thao đó trong các lớp học thể dục của chúng. Hầu hết sân bóng chày ở miền Nam nước Mỹ đã biến mất. Vì vậy, không phải ngẫu nhiên mà những người da đen mất tích trong một số môn như bóng chày.

Tất cả những điều này có mối liên hệ chặt chẽ với nhau và vấn đề không phải nằm ở thiên hướng sinh học. Nó phức tạp hơn nhiều - đó là về cơ hội và khả năng tiếp cận khác nhau. Một người nào đó có thể rất tài năng, nhưng nếu không ai phát hiện ra tài năng đó vì họ không chơi ở bất kỳ một giải thể thao nghiệp dư nào thì sẽ chẳng ai biết về tài năng của họ.

Chúng ta có thật sự kế thừa sự đa dạng của các môn thể thao kể từ Thế vận hội năm 1968?

Tôi là một người hâm mộ lớn của luật sư Derrick Bell và công trình chủ nghĩa hiện thực chủng tộc của ông ấy. Về cơ

bản, ông nói về sự phục tùng vĩnh viễn của người da đen ở Mỹ và kêu gọi nỗ lực sử dụng tòa án để mang lại bình đẳng chủng tộc. Bởi vì trong lịch sử, chủng tộc luôn quan trọng trong xã hội Mỹ. Ông cũng nói về cái mà ông gọi là “đỉnh cao của sự tiến bộ”, những khoảnh khắc trong lịch sử Hoa Kỳ, nơi có sự căng thẳng về các vấn đề công bằng xã hội, về bất bình đẳng chủng tộc. Trong những khoảnh khắc này, mọi người thể hiện sự sẵn sàng tạo ra một xã hội bình đẳng hơn như vào giai đoạn cuối của cuộc nội chiến, trong phong trào dân quyền và sau khi George Floyd bị giết.

Nhưng đáng buồn thay, thời gian qua đi và những cam kết của họ đối với các vấn đề công bằng xã hội rơi vào quên lãng, người da đen và những người da màu khác vẫn phải tiếp tục chịu đựng. Nếu hỏi lịch sử dạy chúng điều gì, thì đó có lẽ là một bộ phận tích cực tham gia vào các vấn đề công bằng xã hội đã dời sự chú ý của họ sang nơi khác. Chỉ cho đến khi vụ giết chết George Floyd xảy ra hoặc một số biểu hiện khác của phân biệt chủng tộc thì các quốc gia và thể thao toàn cầu mới sự chú ý trở lại vào bất bình đẳng chủng tộc.

Thanh Hiền biên dịch theo:

<https://www.weforum.org/agenda/2021/07/olympics-racism-diversity-sport-radio-davos/>

CHỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC TRONG THỂ THAO

Mặc dù Liên minh châu Âu (EU) đã ban hành khung pháp lý sâu rộng, song các trường hợp phân biệt chủng tộc và kỳ thị đồng tính trong thể thao vẫn thường xuyên xảy ra. Điều thú vị là các cuộc khảo sát của Eurostat cho thấy rằng cảm giác bị phân biệt đối xử phổ biến hơn là sự phân biệt đối xử thực tế. Mặc dù có một số khác biệt, song phân biệt đối xử trong thể thao rất thường xuyên gắn với sự kỳ thị do các đặc điểm bên ngoài như màu da, hình dáng cơ thể và giới tính.

Dữ liệu từ năm 2017 cho thấy khoảng 3% số người được hỏi tuyên bố đã từng bị bạo lực phân biệt chủng tộc trong năm trước đó, 24% những người khác bị quấy rối phân biệt chủng tộc trong giai đoạn đó. Đáng lo ngại, kết quả một cuộc thăm dò năm 2018 xác nhận rằng đại đa số người được hỏi (90%) cho rằng đồng tính luyến ái / chuyển giới là một vấn đề trong thể thao, với những người đồng tính nam cảm thấy kỳ thị đồng tính là một vấn đề lớn hơn so với phụ nữ đồng tính nữ / đồng tính nam và người song tính.

Hành động chống phân biệt đối xử ở cấp độ Liên minh Châu Âu được thực hiện dựa trên khung pháp lý đã được thiết lập của Liên minh Châu Âu, dựa trên một số điều khoản của Hiệp ước - cụ thể là Điều 2 và 3 của Hiệp ước Liên minh Châu Âu, và các Điều 10, 19 và 67 (3) của Hiệp ước về Chức năng của Liên minh Châu Âu. Các nguyên tắc chung về không phân biệt đối xử và bình đẳng

cũng được tái khẳng định trong Hiến chương về các quyền cơ bản của EU. Các công cụ pháp lý này được hoàn thiện bởi một số nghị quyết và nghị định khung - chẳng hạn như Nghị quyết về Bình đẳng chủng tộc, Nghị quyết về Quyền của các Nạn nhân và Nghị định Khung về Chống Phân biệt chủng tộc và bài ngoại, đó mới chỉ là một số quy phạm pháp luật được nêu tên - nhằm mục đích tăng cường bảo vệ cá nhân.

Các mục tiêu trong lĩnh vực thể thao của chương trình Erasmus + (*chương trình trao đổi sinh viên của Liên minh Âu Châu được thành lập vào năm 1967*) bao gồm chống bạo lực, phân biệt đối xử và ác cảm kỳ thị đồng tính trong thể thao và cung cấp tài trợ cho các dự án khác nhau như thành lập các câu lạc bộ thể thao LGBTQI + ở Trung và Đông Âu, tăng cường hòa nhập vào các hoạt động thể thao và thông qua tập hợp các đối tác những người thường gặp rào cản trong việc tham gia, chẳng hạn như phụ nữ, cộng đồng LGBTQI + và người khuyết tật. Ngoài ra, kể từ năm 2016, Ủy ban châu Âu đã hỗ trợ Hội đồng châu Âu thúc đẩy việc đảm bảo an toàn và an ninh tại các sự kiện thể thao.

Trong những năm gần đây, Đại hội thể thao người đồng tính nam và Giải vô địch nhiều môn thể thao người đồng tính nữ và đồng tính nam châu Âu đã giúp nâng cao nhận thức, xây dựng lòng tự trọng và thay đổi nhận thức dựa trên định kiến.

Đặt vấn đề

Phân biệt đối xử theo nghĩa đen bao gồm việc tạo ra sự phân biệt, đối xử với các cá nhân hoặc nhóm một cách khác biệt. Tuy nhiên, sự khác biệt trở thành phân biệt đối xử khi nó dựa trên các tiêu chí không chính đáng hoặc bất hợp pháp.

Trên thực tế, phân biệt đối xử liên quan đến việc đối xử khác biệt với những cá nhân trong các tình huống có thể so sánh được, trên cơ sở ít nhất một tiêu chí trái với quy định của pháp luật. Các cuộc khảo sát của Eurostat cho thấy rằng cảm giác bị phân biệt đối xử phổ biến hơn là sự phân biệt đối xử thực tế.

Bằng những hoạt động thực tiễn và thông lệ trên cơ sở tự nguyện, thể thao có thể tạo ra những đóng góp đặc biệt nhất để xây dựng những cầu nối và tiếp cận các nhóm bị xa lánh và bị gạt ra bên lề xã hội, ở đó các kế hoạch khác đã thất bại. Ngược lại, thể thao thi đấu cũng có thể được xem như một hình thức phân biệt, phân chia và xếp hạng những người tham gia theo mức độ thành tích, độ tuổi và giới tính của họ. Tuy nhiên, người ta thường chấp nhận rằng thể thao tạo ra một sân chơi bình đẳng cho những người tham gia, khi tập hợp vận động viên từ các nguồn gốc khác nhau (địa lý, văn hóa, tôn giáo và xã hội) để thi đấu với nhau, tuân thủ luật thi đấu giống nhau và trong cùng một khuôn khổ thể chế và đạo đức, tất cả đến với nhau trong một “cộng đồng thể thao” duy nhất. Hơn nữa, 64% công dân EU coi thể thao như một phương tiện chống lại nạn phân biệt chủng tộc.

Tuy nhiên, các nguyên tắc đạo đức trong thể thao thường có sự co giãn. Dựa trên thành tích và thể chất, thể thao thi đấu không chỉ mang lại cho nam và nữ những cơ hội khác nhau (như tiền thưởng), nó còn tách biệt các vận động viên khuyết tật với những người không bị khuyết tật. Đáng tiếc, phụ nữ vẫn còn ít được đại diện trong các chức vụ huấn luyện và quản lý thể thao. Ủy ban Olympic Quốc tế hiện có 33 ủy viên nữ và ủy

viên danh dự trong tổng số 144 ủy viên. Hơn nữa, chưa đến 20% ủy viên trong cơ cấu ban quản lý của các cơ quan trực thuộc là phụ nữ.

Tương tự, năm 2015, chỉ có 14% tất cả các vị trí có thẩm quyền ra quyết định đứng đầu trong các liên đoàn thể thao EU riêng lẻ là do phụ nữ đảm nhiệm. Người ta cũng ước tính rằng chỉ có 20% đến 30% tổng số huấn luyện viên thể thao ở châu Âu là phụ nữ.

Điều này cho thấy tính phổ biến của thể thao không phải lúc nào cũng được khẳng định trong hoạt động tác nghiệp và quản lý hàng ngày của các thiết chế thể thao và môn thể thao đó tiếp tục bị ảnh hưởng bởi một số trường hợp phân biệt đối xử cụ thể.

Thực tế phân biệt đối xử

Mặc dù có một số khác biệt, sự phân biệt đối xử trong thể thao rất hay kéo theo sự bêu riếu dựa trên các đặc điểm bên ngoài như màu da, hình dạng cơ thể và giới tính. Cũng cần phải phân biệt rõ ràng giữa phân biệt đối xử có chủ ý (trong câu lạc bộ thể thao, tại địa điểm tập luyện, thi đấu thể thao, v.v.) và cảm giác bị phân biệt đối xử mà một số cá nhân và cộng đồng có thể phải chịu đựng nặng nề hơn những người khác (người nước ngoài, người đồng tính nam, đồng tính nữ hoặc chuyển giới, v.v.). Ngoài ra, sự phân biệt đối xử thường đổ dồn vào, đặc biệt là những người di cư vì kinh tế, mặc dù có nhiều người cho rằng người nhập cư dễ dàng hòa nhập hơn thông qua các hoạt động thể thao. Trong khi các chiến dịch nâng cao nhận thức thường xuyên được thực hiện để chống lại nạn phân biệt

chủng tộc và kỳ thị đồng tính, có hai loại phân biệt đối xử khác trong thể thao ít được nói đến đó là kỳ thị tôn giáo và kỳ thị khuyết tật.

Kỳ thị tôn giáo có thể có nhiều dạng. Nó có thể là trực tiếp, trong trường hợp các vận động viên bị quấy rối bởi đối thủ hoặc đồng đội. Nó cũng có thể là gián tiếp, theo nghĩa là nhu cầu sinh hoạt tôn giáo của các cầu thủ không được xem xét. Ví dụ, các vận động viên Do Thái không được thi đấu vào thứ Bảy, trong khi một số vận động viên Hồi giáo không được phép lẫn vào chỗ các vận động viên khác giới, kể cả đội ngũ nhân viên hoặc khán giả. Tương tự, một số vận động viên có thể không cảm thấy thoải mái khi mặc trang phục có biểu tượng của các nhà tài trợ có sản phẩm không phù hợp với đức tin của họ (ví dụ: rượu, thuốc lá) hoặc bị coi là quá hở hang.

Trong khi đó, sự phân biệt đối xử đối với người khuyết tật trong thể thao vẫn ít được đề cập đến. Tuy nhiên, các tổ chức thể thao, câu lạc bộ và các trường học có thể dễ dàng tiến hành nhiều giải pháp khác nhau để khắc phục vấn đề này. Trước hết, điều quan trọng là lập ra các đội thể thao thân thiện với người khuyết tật, nơi các vận động viên, học sinh khuyết tật có thể được tạo cơ hội để chơi môn thể thao theo nhu cầu của họ. Thực hiện các sửa đổi đối với phong cách giảng dạy, luật lệ, thiết bị và môi trường hoạt động thể thao cũng có thể giúp các vận động viên này dễ tiếp cận hơn. Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng là tuyển dụng họ vào những vị trí không phải thi đấu cấp, chẳng hạn như huấn luyện viên, trọng tài, tình nguyện viên, v.v., cũng có thể hữu ích cho vận động viên khuyết tật không thể tham gia hoạt động thi đấu.

Tổ chức bảo vệ các quyền cơ bản của Liên minh châu Âu (FRA) đã thực hiện một loạt các cuộc khảo sát chỉ ra mức độ phân biệt đối xử cao ở EU. Các phần trình bày dưới đây sẽ tập trung vào hai hình thức phân biệt đối xử phổ biến nhất trong thể thao - phân biệt chủng tộc và kỳ thị người đồng tính.

Phân biệt chủng tộc

Rất khó tìm thấy những thống kê gần đây về sự phân biệt đối xử trong thể thao. Tuy nhiên, theo một cuộc “Khảo sát về Người thiểu số và Phân biệt đối xử” của FRA năm 2017, có 3% người được hỏi đã từng bị bạo lực phân biệt chủng tộc trong năm trước đó, với 24% những người còn lại đã từng bị quấy rối phân biệt chủng tộc trong giai đoạn đó. Gần một nửa (47%) người Do Thái được hỏi lo lắng về việc trở thành nạn nhân của sự xúc phạm bằng lời nói Do Thái hoặc quấy rối, trong khi hơn một phần ba (40%) lo ngại về việc bị tấn công thực tế ở những nơi công cộng.

Đáng lo ngại là hành vi quấy rối và bạo lực có động cơ thù địch thường không được báo cáo. Theo khảo sát của FRA năm 2018 “người da đen ở EU”, chẳng hạn, 64% là nạn nhân của bạo lực phân biệt chủng tộc không báo cáo sự cố mà họ gặp phải gần đây nhất với cảnh sát hoặc với bất kỳ tổ chức hoặc dịch vụ nào khác.

Kỳ thị người đồng tính

Một cuộc khảo sát năm 2018 cung cấp dữ liệu về trải nghiệm bị phân biệt đối xử liên quan đến xu hướng tình dục LGBTQI+ và nhận dạng giới tính trong các lĩnh vực thể thao khác nhau ở EU. Phát hiện của cuộc khảo sát cho thấy rằng đại đa số người được hỏi (90%) coi chứng ghê sợ người đồng tính /

chuyển giới là một vấn đề trong thể thao, với những người đồng tính nam cảm thấy kỳ thị đồng tính là một vấn đề lớn hơn so với đồng tính nữ / phụ nữ đồng tính nam và người song tính.

Thật vậy, 82% những người được hỏi đã chứng kiến giọng nói đồng tính / chuyển giới trong thể thao trong 12 tháng trước đó. Tương tự, gần 1/5 số người được hỏi đã tự tìm cách tham gia môn thể thao mà họ cảm thấy hấp dẫn do xu hướng tình dục hoặc diện mạo giới tính của họ. Đây là trường hợp thường gặp nhất đối với những người chuyển giới muốn tập luyện bóng đá, khiêu vũ, bơi lội và quyền anh.

Trong khi 16% người được hỏi đang tập luyện thể thao đã có ít nhất một trải nghiệm tiêu cực do xu hướng tình dục của họ trong 12 tháng trước đó, thì những người chuyển giới đã gặp phải những sự cố tiêu cực thường xuyên hơn.

Sự xúc phạm bằng lời nói (82%) và những trải nghiệm tiêu cực về đặc điểm cơ thể là phổ biến nhất. Hơn một phần ba đã từng bị lạm dụng “thể xác vượt qua ranh giới” (36%) - tức là bị lôi kéo hoặc bị xô đẩy - và một phần năm từng là nạn nhân của bạo lực thân thể (20%). 40% đã bị quấy rối qua mạng xã hội, tin nhắn hoặc trang web (bắt nạt trên mạng).

Mặc dù những thủ phạm loại này rất đa dạng, nhưng trong hầu hết các trường hợp, họ là những người tham gia các môn thể thao khác (53%) hoặc các thành viên trong đội (49%). Phụ nữ đồng tính nữ / đồng tính nam và người song tính đã kể ra thủ phạm thường xuyên nhất là các thành viên trong đội của họ, trong khi những người đồng tính nam và những người có khuynh hướng tình dục khác lại chỉ ra những người tham gia môn thể thao khác là những người hay vi phạm nhất. Những

người chuyên giới thì thường xuyên bị các huấn luyện viên quấy rối hơn.

Trong những trường hợp người được hỏi đã phải chịu đựng sự xúc phạm đồng tính / chuyển giới, họ chủ yếu chọn cách không phản ứng gì cả (53%). Chỉ một phần tư dám đối mặt với (những) kẻ bạo hành và rất ít người báo cáo vụ việc (8 %). Lý do họ không báo cáo rất phức tạp và đa dạng.

Tuy nhiên, gần một nửa số người được hỏi nghi ngờ có thể trông đợi biện pháp can thiệp hiệu quả. Kết quả cho thấy gần 40% số người được hỏi không biết bất kỳ tổ chức hoặc cá nhân nào để liên hệ, báo cáo về việc bị xúc phạm. Các tổ chức mà họ biết chủ yếu nằm ngoài môn thể thao có tổ chức.

Khi được hỏi, biện pháp nào là thích hợp để giải quyết vấn nạn phân biệt đối xử hoặc quấy rối dựa trên khuynh hướng tình dục hoặc nhận dạng giới tính trong thể thao, những người được hỏi đã chọn trước tiên là “khuyến khích nhiều ngôi sao thể thao xuất hiện công khai lên tiến hơn” (71%) và “tổ chức cuộc vận động quy mô lớn chống kỳ thị người đồng tính / chuyển giới”(70%), tiếp theo là các buổi huấn luyện đa dạng văn hóa (63%) và các chính sách bao trùm hơn (52%). Điều thú vị là một phần ba (36%) cho rằng các biện pháp trừng phạt cứng rắn hơn là phù hợp.

Khung pháp lý và chính sách

Đạo luật cơ bản

Hành động chống phân biệt đối xử và các kiểu thái độ kỳ thị khác tại cấp độ EU dựa trên khuôn khổ pháp luật đã được thiết lập căn cứ theo một số điều khoản của Hiệp ước - cụ thể là Điều 2 và 3 của Hiệp ước Liên minh Châu Âu (TEU), và các

Điều 10, 19 và 67 (3) của Hiệp ước về Hoạt động của Liên minh Châu Âu (TFEU).

Các nguyên tắc chung về không phân biệt đối xử và bình đẳng cũng được tái khẳng định trong Hiến chương về các quyền cơ bản của EU, theo Hiệp ước Lisbon - có giá trị pháp lý tương tự như các Hiệp ước. Hiến chương quy định rõ ràng tại Điều 20 rằng mọi người đều bình đẳng trước pháp luật. Điều 21 (1) của Hiến chương còn nghiêm cấm “bất kỳ sự phân biệt đối xử dựa trên bất kỳ cơ sở nào như giới tính, chủng tộc, màu da, nguồn gốc dân tộc hoặc xã hội, đặc điểm di truyền, ngôn ngữ, tôn giáo hoặc tín ngưỡng, chính trị hoặc bất kỳ quan điểm nào khác, tư cách thành viên của một quốc gia thiểu số, tài sản, dòng dõi, khuyết tật, tuổi tác hoặc khuynh hướng tình dục”. Quan trọng hơn, Hiến chương này là hiến chương nhân quyền quốc tế đầu tiên cấm phân biệt đối xử dựa trên “khuynh hướng tình dục” một cách rõ ràng.

Trước Hiệp ước Amsterdam năm 1999, các điều khoản liên quan của Hiệp ước thành lập Cộng đồng Châu Âu chỉ đề cập đến sự phân biệt đối xử trên cơ sở quốc tịch và giới tính. Bước đột phá Điều 13 (nay là Điều 19 TFEU) - trao quyền cho EU áp dụng các biện pháp xử lý đối với sự phân biệt đối xử dựa trên các lý do khác, bao gồm chủng tộc, nguồn gốc dân tộc và khuynh hướng tình dục.

Luật thứ cấp

Công cụ đầu tiên của EU để cấm phân biệt đối xử dựa trên nguồn gốc chủng tộc và dân tộc là Sắc lệnh về Bình đẳng Chủng tộc (2000). Nó có phạm vi rộng hơn Sắc lệnh về Bình đẳng việc làm, nghiêm cấm phân biệt đối xử vì tôn giáo hoặc tín ngưỡng,

khuyết tật, tuổi tác hoặc khuynh hướng tình dục nhưng chỉ giới hạn trong việc làm, nghề nghiệp và đào tạo nghề.

Tiếp nối hành động chung năm 1996 về chống phân biệt chủng tộc và bài ngoại, Quyết định khung năm 2008 về chống phân biệt chủng tộc và bài ngoại quy định rằng một số biểu hiện nghiêm trọng của phân biệt chủng tộc và bài ngoại - chẳng hạn như kích động công chúng sử dụng bạo lực hoặc hận thù, hoặc phân phát truyền đơn và hình ảnh - cấu thành hành vi vi phạm ở tất cả các nước EU và có thể bị trừng phạt bằng các hình phạt nặng, tương xứng và phù hợp. Quyết định khung được áp dụng trong lãnh thổ của các Quốc gia thành viên EU, khi thủ phạm là công dân EU hoặc khi pháp nhân có trụ sở chính tại một Quốc gia Thành viên. Nó cũng áp dụng đối với những nội dung trực tuyến khi thủ phạm thực sự có mặt tại một quốc gia thuộc Liên minh Châu Âu, bất kể máy chủ lưu trữ nội dung đó được đặt ở đâu và cũng như khi nội dung đó được lưu trữ trên máy chủ đặt tại một Quốc gia thành viên.

Quyết định khung được củng cố bởi Sắc lệnh về Quyền của nạn nhân (2012) nhằm đảm bảo rằng các nạn nhân của tội phạm nhận được thông tin, hỗ trợ và bảo vệ thích hợp và có thể tham gia tố tụng hình sự.

Hơn nữa, Sắc lệnh về dịch vụ truyền thông nghe nhìn yêu cầu các quốc gia Liên minh Châu Âu phải đảm bảo các dịch vụ đó không chứa bất kỳ hành vi kích động bạo lực hoặc thù hận nào với bất kỳ lý do nào được nêu trong Điều 21 của Hiến chương về các quyền cơ bản. Quy định này được tăng cường hơn nữa bởi Bộ quy tắc ứng xử về chống lại những lời lẽ hận thù bất hợp pháp trên mạng.

Tương tự, EU cam kết ngăn chặn hành vi bạo lực của khán giả. Trên cơ sở Quyết định 2002/348 / JHA của Hội đồng (được sửa đổi tại Quyết định 2007/412 / JHA của Hội đồng), việc trao đổi dữ liệu giữa các trạm thông tin bóng đá quốc gia đã được phát triển. Các cơ quan cảnh sát hoặc cơ quan thể thao hiện có thể trao đổi thông tin hoạt động của những cổ động viên có nguy cơ cao. Hơn nữa, Ủy ban cũng thúc đẩy việc sử dụng rộng rãi cuốn Cẩm nang về Hợp tác với cảnh sát và hỗ trợ đào tạo chống bạo lực thể thao trên toàn châu Âu cho các sĩ quan cảnh sát và nhân viên bảo vệ.

Các hành động khác bao gồm sự sắp xếp hợp tác giữa Ủy ban châu Âu và UEFA, nhằm củng cố và tăng cường hợp tác hiện có - cũng trong lĩnh vực chống bạo lực.

Trong bài phát biểu về Nhà nước Liên minh năm 2020 của mình, Chủ tịch Ủy ban Châu Âu, Ursula von der Leyen, đã cam kết xây dựng một Liên minh trong đó chống phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử không bao giờ là không bắt buộc. Vào tháng 9 năm 2020, Ủy ban đã thông qua bản thông báo, Một Liên minh bình đẳng: Kế hoạch hành động chống phân biệt chủng tộc 2020-2025 của EU, công bố một loạt các biện pháp lập pháp và phi lập pháp:

Đánh giá lại khung pháp lý hiện có của EU. Ủy ban sẽ báo cáo về việc áp dụng Sắc lệnh về bình đẳng chủng tộc và tuân theo bất kỳ luật cần thiết nào vào năm 2022. Nó cũng sẽ đảm bảo dịch thuật chính xác Quyết định khung về chống phân biệt chủng tộc và bài ngoại, tiến hành các thủ tục xử lý vi phạm nếu được yêu cầu; củng cố luật pháp của EU khi cần thiết, ví dụ trong các lĩnh vực như thực thi pháp luật chưa được quy định trong luật không phân biệt

đổi xử của EU. Ủy ban đã thông báo rằng vào cuối năm 2021, họ sẽ đưa ra sáng kiến mở rộng danh sách các loại tội phạm của EU theo Điều 83 (1) TFEU đối với tất cả các thể loại ngôn từ kích động thù địch và hành động thù địch, như một phần trong phản ứng của EU đối với việc reo rắc tư tưởng phân biệt chủng tộc, lời nói kích động hận thù và bài ngoại trên internet. Một khi quyết định này của Hội đồng đã được thông qua, Ủy ban sẽ có quyền đề xuất sáng kiến lập pháp, trong bước thứ hai; tập hợp các bên liên quan ở tất cả các cấp nhằm chống phân biệt chủng tộc hiệu quả hơn, bao gồm cả việc bổ nhiệm một điều phối viên chống phân biệt chủng tộc của EU.

Vào tháng 5 năm 2021, Ủy viên Tư pháp Didier Reynders thông báo rằng Ủy ban sẽ đưa ra khái niệm chung về phát ngôn gây thù địch nhằm nỗ lực ngăn chặn sự kỳ thị trên mạng.

Sự tham gia của Nghị viện Châu Âu

Phân biệt chủng tộc

Nghị viện Châu Âu giữ kỷ lục lâu dài trong việc ủng hộ các sáng kiến và biện pháp chống tất cả các hình thức phân biệt đối xử, bao gồm cả phân biệt chủng tộc.

Năm 1984, Nghị viện đã thành lập Ủy ban điều tra về sự gia tăng của chủ nghĩa phát xít và chủ nghĩa phân biệt chủng tộc ở châu Âu, đòi hỏi phải thực hiện một loạt các biện pháp cụ thể, trong đó có định nghĩa về quyền hạn và trách nhiệm của Cộng đồng đối với việc chống chủ nghĩa cực đoan chính trị, chủ nghĩa phân biệt chủng tộc và sự phân biệt chủng tộc.

Nghị viện cũng kêu gọi các Quốc gia thành viên phải đảm bảo luật pháp quốc gia của mình được cập nhật và thực hiện

thường xuyên đồng thời các cơ quan chuyên môn được giao nhiệm vụ cung cấp thông tin về bảo vệ pháp lý chống lại sự phân biệt đối xử, phân biệt chủng tộc và kích động thù hận, bạo lực chủng tộc.

Kể từ đó, các báo cáo khác nhau của Nghị viện Châu Âu đã luôn bám sát vấn đề này. Gần đây nhất, trong nghị quyết về các quyền cơ bản của người gốc Phi ở châu Âu (2019) và về các cuộc biểu tình chống phân biệt chủng tộc sau cái chết của George Floyd (năm 2020), Nghị viện đã kêu gọi các nước EU chấm dứt việc phân biệt chủng tộc trong thực thi pháp luật hình sự, các biện pháp chống khủng bố và kiểm soát nhập cư, đồng thời đưa ra sự công nhận chính thức và hành động để chống lại các hành vi phân biệt đối xử và bạo lực bất hợp pháp. Nghị viện cũng có một nhóm công tác liên ngành về chống phân biệt chủng tộc thực hiện các mục tiêu ưu tiên hoạt động trong khu vực.

Kỳ thị người đồng tính

Nghị viện Châu Âu bắt đầu ủng hộ các quyền của người LGBTI vào đầu những năm 1980, thông qua một nghị quyết về quyền của những người đồng tính tại nơi làm việc vào năm 1984.

Kể từ đó, các thành viên của hội kế hoạch khẩn cấp (MEPs) đã đều đặn lên án tất cả các hình thức phân biệt đối xử chống lại người LGBTI, và đặc biệt là việc thực hiện các liệu pháp chuyển giới LGBTI và bệnh lý của những người chuyển giới, liên giới tính; nhấn mạnh sự cần thiết phải giải quyết mức độ gia tăng của những phát ngôn gây thù địch và hành động xúc phạm, đưa ra đề xuất cụ thể để chống lại những định kiến có hại trên các phương tiện truyền thông.

Tương tự, Nghị viện Châu Âu nhấn mạnh rằng giáo dục giới tính phải bao gồm việc dạy thanh niên về các mối quan hệ dựa trên bình đẳng giới, sự đồng thuận và tôn trọng lẫn nhau như một cách để ngăn ngừa và chống lại định kiến về giới, ám ảnh LGBTI và bạo lực trên cơ sở giới tính. Các thành viên cũng thúc giục Ủy ban sửa đổi quyết định khung hiện đang có hiệu lực, bao gồm cả việc kích động thù địch vì lý do giới tính, khuynh hướng tình dục, nhận dạng giới tính và đặc điểm giới tính.

Ủng hộ một cách toàn diện hơn, vào năm 2019, Quốc hội đã mời Ủy ban tham gia chương trình hoạt động ưu tiên các quyền của người LGBTI năm 2019-2024 của mình thông qua việc lồng ghép chúng vào tất cả các cơ quan liên quan của Ủy ban nói chung. Và Ủy ban cũng lên án mạnh mẽ việc chính quyền địa phương ở Ba Lan xây dựng các khu vực không có LGBTI. Đáp lại, tháng 3 năm 2021, Nghị viện tuyên bố EU là Khu vực tự do đối với cộng đồng LGBTIQ.

Nghị viện đã tiếp tục ủng hộ nghị quyết chống phân biệt đối xử đã bị chặn trong Hội đồng từ năm 2008. Nghị viện cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đảm bảo chuyển tải và thực hiện đúng pháp luật hiện hành của EU. Ngoài ra, nghị viện đã thúc giục các quốc gia thành viên đưa các nền tảng về nhận dạng giới và đặc điểm giới tính vào luật bình đẳng quốc gia của riêng họ, cho phép pháp luật công nhận giới tính ưa thích của một người và đưa ra luật cấm “các phương pháp điều trị và phẫu thuật bình thường hóa giới tính” đối với người liên giới tính.

Nhóm công tác liên ngành LGBTI là nhóm lớn nhất trong số 27 nhóm của Nghị viện Châu Âu. Nhóm này giám sát hoạt động của EU trong khu vực và liên lạc với các nhóm xã hội dân sự để chuyển tải các mối quan tâm của họ ở cấp độ EU.

Tìm kiếm các cơ hội và dự án tài trợ

Mục tiêu mǎng thể thao của chương trình Erasmus + bao gồm một loạt các chủ đề tập trung vào việc chống lại bạo lực, phân biệt đối xử và kỳ thị trong thể thao. Kể từ năm 2014, 20 dự án đã được hỗ trợ với tổng số tiền là 7,5 triệu €. Vào năm 2019, 8 triệu euro khác đã được dành cho các dự án như vậy với mục đích khuyến khích hòa nhập xã hội và các cơ hội bình đẳng trong thể thao.

Các cam kết tương tự sẽ được hỗ trợ thông qua Erasmus + trong giai đoạn 2021-2027, thông qua các quan hệ đối tác quy mô nhỏ, quan hệ đối tác hợp tác và các giải đấu thể thao phi lợi nhuận.

Ủy ban Châu Âu gần đây đã công bố yêu cầu các đề xuất thông qua chương trình Công dân, Bình đẳng, Quyền và Giá trị, với ngân sách 10 triệu euro, nhằm thúc đẩy bình đẳng LGBTIQ và chống phân biệt chủng tộc, bài ngoại và phân biệt đối xử, bao gồm cả việc chống phát ngôn gây thù hận trên mạng.

Kể từ năm 2016, Ủy ban Châu Âu đã hỗ trợ Hội đồng Châu Âu trong việc thúc đẩy công tác đảm bảo an toàn và an ninh tại các giải đấu thể thao thông qua các dự án ProS4 và ProS4 +. ProS4 đã cung cấp tài trợ để lập bản đồ tình hình ở châu Âu và xác định những khiếm khuyết và các khu vực có vấn đề. Điều này đã thúc đẩy việc hình thành cơ chế giám sát toàn diện thông qua Công ước Hội đồng Châu Âu năm 2016 về cách tiếp cận tích hợp an toàn, an ninh và dịch vụ tại các trận đấu bóng đá và các giải đấu thể thao khác. Tiếp nối những thành tựu này, dự án ProS4 +, kéo dài đến tháng 3 năm 2021, đã giúp đưa ra các phản ứng phù hợp với những thách thức mới nổi lên và

những xu hướng hiện thời trong lĩnh vực an toàn và an ninh bóng đá.

Khi nói đến các hoạt động chuẩn bị trong lĩnh vực thể thao, Liên đoàn thể thao đồng tính nam và đồng tính nữ (EGLSF) sẽ thực hiện một loạt các dự án và hành động. Bảng thông tin chi tiết của EGLSF chẳng hạn như tờ rơi thường cung cấp những hướng dẫn, lời khuyên và ví dụ về phương pháp hay nhất cho các cơ quan quản lý trong các môn thể thao chính của Châu Âu như bóng đá, bóng chày, bơi lội và bóng rổ.

Các dự án đáng chú ý khác do liên đoàn phát triển bao gồm việc thành lập các câu lạc bộ thể thao LGBTIQ ở Trung và Đông Âu, các sáng kiến Hòa nhập vào thể thao (iSPORT), Những người hùng bóng đá và Tiếng nói vì sự thật và nhân phẩm. Được đồng tài trợ bởi Erasmus +, những hoạt động này tập hợp các đối tác thường gặp rào cản trong việc tham gia như phụ nữ, cộng đồng LGBTQI+ và người khuyết tật.

Năm 2020, Liên đoàn thể thao đồng tính nam, đồng tính nữ châu Âu (EGLSF) hợp tác với LEAP Sports - một tổ chức phi chính phủ ủng hộ việc đưa ngày càng nhiều người LGBTI vào hoạt động thể thao ở Scotland - nhân kỷ niệm Tuần lễ Thể thao Châu Âu.

Các giải thi đấu thể thao người đồng tính nam

Đại hội thể thao người đồng tính nam

Những người hành nghề thường cho rằng thể thao thi đấu có thể bị coi là phân biệt đối xử, vì nó phân biệt giới tính theo cách nhị nguyên và lựa chọn những người tham gia theo độ tuổi và thành tích.

Thế vận hội người đồng tính nam được tổ chức vào năm 1982 trong một thế giới mà đồng tính luyến ái thường bị phạt hoặc bị coi là một vấn đề sức khỏe tâm thần. Đối với Tiến sĩ Tom Waddel, người sáng lập, ý nghĩa của Thế vận hội này không chỉ là một phương tiện để tập hợp tất cả các thành phần của cộng đồng vào cùng một cuộc thi mà còn nâng cao nhận thức, xây dựng lòng tự trọng và thay đổi những nhận thức dựa trên sự thiếu hiểu biết.

Để đạt được điều đó, Thế vận hội này dành cho tất cả những người tham gia không phân biệt quốc tịch, tuổi tác, chủng tộc, tôn giáo và khuynh hướng tình dục hoặc giới tính, không có tiêu chí lựa chọn. Phương châm của họ là “Tham gia, hòa nhập và tốt nhất cho cá nhân”. Có nhiều trường hợp khác nhau mà ở đây Thế vận hội người đồng tính đã mở lối dẫn tới sự bình đẳng. Ví dụ, phụ nữ có thể tham gia đấu vật 10 năm trước Thế vận hội, trong khi các tổ chức quốc tế khác không cho phép điều này. Tương tự, nam giới đã thi đấu môn bơi nghệ thuật tại Thế vận hội đồng tính trong hơn 30 năm, trong khi bộ môn này chỉ dành cho họ trong các giải vô địch khác vài năm qua.

Bắt đầu với 17 môn thể thao và 350 người tham gia từ 12 quốc gia vào năm 1982 tại San Francisco (Mỹ), phiên bản mới nhất năm 2018, diễn ra tại Paris (Pháp) đã thu hút hơn 10.000 người tham gia từ 91 quốc gia, tranh tài ở hơn 36 bộ môn.

Năm 2022, Thế vận hội người đồng tính sẽ đánh dấu kỷ niệm 40 năm thành lập. Diễn ra bốn năm một lần, Đại hội thể thao do Liên đoàn Olympic người đồng tính đăng cai tổ chức và vào năm 2022 sẽ lần đầu tiên được tổ chức tại Châu Á (Hồng Kông). Kể từ năm 1986, Liên đoàn đã trao học bổng cho gần 1000 cá nhân có

hoàn cảnh khó khăn ở 70 quốc gia, do đó đã sinh ra tuần lễ chấp nhận và khuyến khích thay đổi cuộc sống.

Giải vô địch nhiều môn thể thao người đồng tính nam và đồng tính nữ Châu Âu

Ý tưởng tổ chức Giải vô địch nhiều môn thể thao người đồng tính nữ và đồng tính nam châu Âu - còn được gọi là “EuroGames” - ra đời sau Thế vận hội người đồng tính lần thứ hai ở San Francisco 1986. EuroGames này bắt đầu ở quy mô nhỏ với ý tưởng hỗ trợ các vận động viên đồng tính nam và đồng tính nữ ra mắt, nâng cao nhận thức về thể thao đồng tính nam và đồng tính nữ trong công chúng rộng rãi hơn và tạo ra một mạng lưới các câu lạc bộ thể thao đồng tính nam và đồng tính nữ ở châu Âu.

EuroGames đầu tiên diễn ra tại The Hague vào năm 1992, với khoảng 300 vận động viên đến từ 5 quốc gia châu Âu tranh tài ở bốn môn thể thao: cầu lông, bóng đá, bóng chuyền và bóng rổ. Kể từ đó Liên đoàn thể thao đồng tính nam, đồng tính nữ châu Âu (EGLSF) đã tổ chức sự kiện này hàng năm.

Bình Nguyên – Hồng Anh biên dịch theo

European Parliamentary Research

Service; www.europarl.europa.eu; www.eprs.ep.parl.union.eu;

<http://epthinktank.eu>

XÓA BỎ NẠN PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC TRONG BÓNG ĐÁ

Văn bản hướng dẫn đối với các câu lạc bộ

Năm 2003, UEFA và FARE cùng ban hành một văn bản hướng dẫn thực hiện việc xóa bỏ vấn đề phân biệt chủng tộc trong bóng đá châu Âu sau hội nghị Thống nhất Chống Phân biệt chủng tộc đầu tiên tại Câu lạc bộ Bóng đá Chelsea FC ở London. Bản Hướng dẫn đã xem xét những vấn đề mà các hiệp hội quốc gia phải đối mặt và báo cáo về các hoạt động mà những người có vai trò chủ yếu trong bóng đá châu Âu đang thực hiện.

Năm 2003, nhu cầu xóa bỏ nạn phân biệt chủng tộc đã được hiểu là một vấn nạn mà bóng đá châu Âu cần phải xóa bỏ một cách dứt khoát. Kể từ đó, môi trường chính trị và thể thao đã đưa vấn đề này đi xa hơn trong chương trình nghị sự.

Trong môn thể thao này, đã có lo ngại về việc các cầu thủ bị lạm dụng ở cấp độ cao nhất; ở một số quốc gia, các hoạt động cực hữu và tân phát xít xung quanh các sân vận động ngày càng trở nên rõ ràng hơn, và những cá nhân nổi tiếng đã đưa ra những bình luận lăng mạ được phát đi khắp thế giới.

Những vụ việc này đã dẫn đến những lo ngại ở cấp độ chính trị, với việc các chính phủ đang tìm cách can thiệp nhằm khuyến khích và hỗ trợ quá trình xóa bỏ nạn phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử.

Đầu năm nay, Nghị viện Châu Âu đã thông qua một nghị quyết lưu ý rằng việc bảo vệ các cầu thủ khỏi sự phân biệt đối xử vì lý do nguồn gốc dân tộc hoặc quốc tịch là một mục tiêu cơ bản của Cộng đồng Châu Âu.

Tờ “Independent Review of European Sport” cũng lưu ý trong báo cáo rằng “không thể bỏ qua việc các giải đấu thể thao thường chứng kiến sự bùng phát của phân biệt chủng tộc và bài ngoại” và thúc giục hành động từ gia đình bóng đá.

Bóng đá câu lạc bộ là trung tâm của môn thể thao này. Bản thân các câu lạc bộ, các cầu thủ và người hâm mộ của họ đưa ra tin tức từ tuần này đến tuần khác trong phần lớn thời gian của năm. Đó là nơi diễn ra nhiều diễn biến năng động nhất trong môn thể thao. Và ở cấp câu lạc bộ, hành động giải quyết nạn phân biệt chủng tộc mang lại nhiều kết quả nhất.

Các vấn đề chính của các câu lạc bộ được xác định trước hết là cần loại bỏ vấn nạn kỳ thị chủng tộc và loại trừ thể chế, và sau đó là đảm bảo rằng chúng ta đang nỗ lực để hòa nhập các cộng đồng thiểu số và người di cư. Hướng dẫn này sẽ đưa ra những gì có thể thực hiện và cần phải làm như thế nào.

Bản Hướng dẫn đã được biên soạn sau hội nghị Thống nhất Chống Phân biệt chủng tộc lần thứ hai tại Camp Nou, Barcelona, vào tháng 2 năm 2006. Các phương pháp được đề xuất ở đây đã được thử nghiệm và kiểm chứng hoặc có đủ cơ sở thực tế để áp dụng với nhu cầu và môi trường hoạt động của hầu hết các câu lạc bộ.

Sẽ không thể đưa tất cả những hình mẫu về cách làm hay vào một tài liệu thuộc loại này, vì vậy trọng tâm của văn bản hướng dẫn là đưa ra các nguyên tắc và lời khuyên phổ quát, với

một vài ví dụ có liên quan. Tất cả đều phục vụ cho mục đích nhằm đạt được mục tiêu chung về một môn thể thao không có sự phân biệt đối xử và là tấm gương mẫu mực cho lý tưởng về một châu Âu đa văn hóa.

Phân biệt chủng tộc là gì?

Phân biệt chủng tộc là niềm tin vào tính ưu việt của một chủng tộc, tôn giáo hoặc nhóm dân tộc. Nó thường được thể hiện thông qua đối xử kém nhã nhận, có lời nói hoặc hành vi xúc phạm làm tổn hại đến danh dự của ai đó.

Nó có thể xảy ra có chủ ý, hoặc do thiếu hiểu biết và vô ý thức. Nó có thể bộc lộ một cách công khai hoặc kín đáo. Nó xảy ra ở tất cả các cấp của một ngành hoặc tổ chức - trong bóng đá, nó có thể bao gồm từ những người hâm mộ kỳ thị chủng tộc cho đến các hành vi loại trừ của các cơ quan quản lý của tất cả các cấp, câu lạc bộ hoặc các đối tác khác của môn thể thao này.

Phân biệt chủng tộc là một vấn đề xảy ra trên khắp châu Âu đối với các dân tộc thiểu số và người nhập cư thường là tâm điểm của sự kỳ thị, quấy rối và phân biệt đối xử. Tại nhiều nơi ở Châu Âu, những người thiểu số bị phân biệt chủng tộc sẽ là những người đến từ các quốc gia hoặc khu vực lân cận.

Ở các quốc gia Tây Âu, nạn nhân thường là công dân của các thuộc địa cũ, có nguồn gốc từ châu Phi, Caribe hoặc châu Á, hoặc xuất thân là lao động nhập cư.

Cũng có những hình thức phân biệt chủng tộc tồn tại hàng thế kỷ. Chúng bao gồm phân biệt chủng tộc đối với người Do Thái (bài Do Thái), cộng đồng người Digan và dân tộc thiểu số. Trong những năm gần đây đã có sự gia tăng về chứng sợ hãi

Hội giáo, dẫn đến các cuộc tấn công và phân biệt đối xử chống lại người Hồi giáo.

Việc loại bỏ mọi hình thức phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử

Phân biệt chủng tộc không khó hiểu. Nó thể hiện dưới những hình thức khác nhau nhưng những vấn đề cốt lõi vẫn nhất quán. Các hình thức phân biệt chủng tộc phổ biến và dễ nhận biết nhất trong bóng đá là nhắm vào các cầu thủ da đen. Các vấn đề khác bao gồm kỳ thị trên cơ sở nhắm vào lý lịch, ví dụ, người Hồi giáo, người Do Thái hoặc cộng đồng người Digan.

Nó cũng được phản ánh trong bóng đá thông qua việc thiếu sự đại diện bình đẳng của các nhóm thiểu số trong môn thể thao này; Việc loại trừ có hệ thống các cộng đồng người Digan ra khỏi môn thể thao ở tất cả các cấp độ là một ví dụ.

Chủ nghĩa bài Do Thái vẫn là một vấn nạn ở nhiều nơi trên lục địa này. Ở một số quốc gia, cộng đồng Do Thái tiếp tục bị đổ lỗi cho các rắc rối xảy ra bất chấp sự hiện diện và ảnh hưởng nhỏ hơn nhiều so với sự thù địch. Không có gì lạ khi nhìn thấy chủ nghĩa Phát xít mới và các khẩu hiệu chống Sa-xít trong và ngoài các sân vận động bóng đá.

Ở một số quốc gia Trung và Đông Âu, sự phân biệt đối xử có hệ thống đối với người Digan được phản ánh trong bóng đá thông qua việc kỳ thị chủng tộc và sự phát triển của các cấu trúc chơi riêng rẽ.

Ở các nước vùng Balkans, chủ nghĩa dân tộc cực đoan đã dẫn đến các cuộc chiến tranh và xung đột mà sẽ phải mất nhiều

thể hệ mới có thể khắc phục được. Ở những khu vực này, bóng đá thường bị chia cắt theo các dòng tộc.

Hận thù tôn giáo thể hiện dưới nhiều hình thức trong bóng đá Scotland và Bắc Ireland bằng hành động hát thánh ca và bạo lực của những người chống Công giáo và ủng hộ đảng Cộng hòa diễn ra tại các trận đấu bóng đá ở Glasgow và Edinburgh.

Đối phó với một số hình thức phân biệt chủng tộc là đơn giản nhưng không dễ giải quyết những vấn đề mà có thể có sự ủng hộ ngầm của phần lớn dân chúng hoặc không được nhìn thấy rõ ràng thông qua việc nhắm vào các cầu thủ trên sân thi đấu.

Các hình thức phân biệt đối xử khác, chẳng hạn như phân biệt giới tính và kỳ thị người đồng tính, cũng rất phổ biến trong môn thể thao này. Ác cảm với người đồng tính có thể được định nghĩa là nỗi sợ hãi phi lý và sự không khoan dung của người đồng tính, đồng tính nam và đồng tính nữ.

Ở tất cả các nước châu Âu, “gay” đã trở thành một từ đồng nghĩa với mọi thứ mà người hâm mộ không thích. Kỳ thị đồng tính và phân biệt giới tính đối với nhiều người hâm mộ chỉ đơn giản là một phần không thể thiếu của văn hóa bóng đá.

Có vẻ khó hiểu bằng cách nào mà một câu lạc bộ có thể giải quyết một vấn đề nảy sinh từ nhiều thế hệ xung đột hoặc lịch sử đã cự tuyệt xóa bỏ nó. Lời khuyên rất đơn giản. Hãy hiểu những vấn đề này là chúng ảnh hưởng đến câu lạc bộ của bạn và tìm kiếm những cách đơn giản nhưng nhân văn để giải quyết chúng. Khi vấn đề vượt ra ngoài khuôn khổ môn bóng đá, hãy đóng góp những gì bạn có thể để giải quyết vấn đề đó.

Xóa bỏ mặc cảm đồng tính và phân biệt giới tính

Mặc cảm đồng tính trong bóng đá luôn đeo đẳng một cách vô hình và thâm lặng.

Không có một cầu thủ nào ở các giải chuyên nghiệp châu Âu dám công khai là người đồng tính. Hầu hết các sân vận động trên khắp châu Âu đều có những khẩu hiệu và tiếng hô đồng tính và chống đồng tính luyến ái.

Đồng tính luyến ái tiếp tục bị coi là điều cấm kỵ và bị khiêu khích.

Lý do khiến các cầu thủ không dám công khai là vì cơ cấu của giải đấu bóng đá không được coi là bao dung cho một cầu thủ có thể mạo hiểm công khai ra. Để đạt được điểm đó, bóng đá cần phải thừa nhận sự tồn tại của các cầu thủ đồng tính nữ và đồng tính nam và là một bộ phận được chào đón trong môn thể thao của chúng ta.

Các hoạt động của Liên đoàn bóng đá ở Anh có thể là thông lệ tốt cho các hiệp hội châu Âu khác trong cuộc chiến chống kỳ thị đồng tính. Trong đó các giải pháp quan trọng là tính minh bạch (ví dụ: thông qua cách làm hay, các hội nghị, bàn tròn, chiến dịch tuyên truyền, quảng bá), sự tham gia (ví dụ bằng cách thành lập các tổ chức cơ sở và ủy ban hỗ trợ), đào tạo và giáo dục (ví dụ: huấn luyện viên, quản lý, trọng tài), luật thi đấu và các điều lệ (ví dụ như nâng cao tính minh bạch về kỳ thi và phân biệt đối xử), tổ chức đánh giá và giám sát.

Kế hoạch năm điểm chống ác cảm đồng tính.

Mạng FARE (*Football Against Racism in Europe - Mạng Fare là một mạng được thiết lập để chống lại sự phân biệt đối*

xử trong bóng đá châu Âu. Mạng được thiết lập tại Vienna, Áo, vào tháng 2 năm 1999 sau một cuộc họp của các nhóm ủng hộ bóng đá, các hiệp hội cầu thủ bóng đá và các hiệp hội bóng đá) đã làm việc với Liên đoàn thể thao đồng tính nam và đồng tính nữ Châu Âu và vào năm 2005 đã thông qua một kế hoạch năm điểm để chống lại phân biệt giới tính và kỳ thị đồng tính:

1. Đưa phân biệt giới tính và kỳ thị đồng tính vào chương trình nghị sự - Nền tảng của mọi hành động là cần phải thừa nhận rằng có sự phân biệt giới tính và kỳ thị đồng tính tồn tại trong bóng đá.

2. Chịu trách nhiệm tập thể - Việc kỳ thị liên quan đến phân biệt giới tính và kỳ thị đồng tính ảnh hưởng đến tất cả mọi người trong bóng đá, không chỉ người đồng tính và phụ nữ.

3. Tập trung vào công việc chung - Sự phát triển của bóng đá nữ đã giúp cho sự nhận diện và tôn trọng được nâng cao - Sự tồn tại của những hình mẫu đồng tính luyến ái có thể giúp bóng đá loại bỏ những điều cấm kỵ.

4. Đưa ra các hình mẫu về cách làm hay – Giới thiệu tính đa dạng của môn thể thao bằng cách đưa tin về bóng đá nữ, sự tham gia của người đồng tính nam và đồng tính nữ như một tiêu chuẩn.

5. Báo cáo về tình trạng ác cảm với người đồng tính - Tất cả các hành vi kỳ thị phải được báo cáo để có hành động thông qua các biện pháp trừng phạt đối với hành vi kỳ thị xảy ra ở bất cứ đâu hoặc ở bất kỳ ai.

Tiến hành chiến dịch cụ thể của câu lạc bộ - Quy tắc cơ bản để hành động

Mỗi câu lạc bộ bóng đá đều có một lịch sử, truyền thống và bối cảnh xã hội độc đáo. Nhưng đối phó hiệu quả nhất đối với nạn phân biệt chủng tộc là những cuộc vận động dành riêng cho câu lạc bộ để nhận thức được bối cảnh và giải quyết các vấn đề hiện có ở địa phương hoặc khu vực.

Không phải tất cả các câu lạc bộ đều phải đối mặt với những vấn đề giống nhau và do đó, các giải pháp cần được điều chỉnh cho phù hợp với nhu cầu cụ thể.

Có thể đề ra một số hướng dẫn và ý tưởng cơ bản để giải quyết nạn phân biệt chủng tộc.

Hiểu vấn đề - Dễ dàng đưa ra lý do rằng các vấn đề chẳng hạn như phân biệt chủng tộc không nằm trong phạm vi câu lạc bộ của bạn, rằng đó là những vấn đề xã hội rộng lớn hơn nên phải để cho những người khác các cơ quan chức năng giải quyết. Hầu hết các câu lạc bộ sẽ thấy hữu ích khi cán bộ chủ chốt được trải qua một chương trình đào tạo nâng cao nhận thức.

Làm rõ mục tiêu của bạn - Bạn có đang tiến hành một chiến dịch để giải quyết vấn đề hô hào phân biệt chủng tộc, hay để tiếp cận với các cộng đồng dân tộc thiểu số tại địa phương, hay cả hai? Xây dựng các nguyên tắc hành động có thể được công bố rộng rãi để tất cả các bên liên quan bên trong và bên ngoài câu lạc bộ có thể ủng hộ. Khuyến khích công khai và sở hữu những ý tưởng này.

Viết kế hoạch hành động - Bao gồm các kết quả thực tế cho việc thực hiện các mục tiêu của bạn. Sử dụng kế hoạch mười điểm của UEFA làm cơ sở cho các biện pháp mà câu lạc bộ của

bạn có thể thực hiện. Đặt mục tiêu về tiến độ và theo dõi thường xuyên.

- ***Xây dựng đặc điểm nhận dạng rõ ràng***: cho chiến dịch của bạn, để giúp nhận biết và mở rộng chủ quyền giữa những người ủng hộ. Bạn có thể tạo dựng một tên thương hiệu cụ thể.

- ***Giám sát và báo cáo các vấn đề*** - Xây dựng hệ thống giám sát và báo cáo về kỳ thị chủng tộc và phân biệt đối xử ở tất cả lĩnh vực của câu lạc bộ của bạn.

- Các đối tác thực hiện – Phối hợp làm việc với người hâm mộ, cầu thủ, nhà quản lý, tổ chức phi chính phủ và các tổ chức cộng đồng có chuyên môn trong lĩnh vực này để thực hiện kế hoạch hành động của bạn. Đảm bảo rằng bạn có được sự tham gia của các cộng đồng dân tộc thiểu số và người nhập cư.

- ***Cộng đồng người hâm mộ*** - Sử dụng văn hóa và truyền thống của người hâm mộ để giúp truyền tải thông điệp của bạn. Sử dụng các bảng tin và các phương tiện truyền thông khác liên quan đến người hâm mộ.

- ***Sử dụng biểu tượng của bạn*** - Thu hút sự ủng hộ và kêu gọi cầu thủ tán thành các thông điệp chống kỳ thị chủng tộc và chống phân biệt đối xử.

- ***Các hoạt động truyền thông*** – Phối hợp với các phương tiện truyền thông để công khai các hoạt động của bạn.

- ***Khuyến khích thu hút nhiều đối tượng mới*** - Làm việc hướng tới việc làm cho câu lạc bộ của bạn cởi mở nhất có thể. Thực hiện các biện pháp cụ thể khuyến khích người dân tộc thiểu số, người di cư và phụ nữ tham gia với tư cách là người hâm mộ, các cầu thủ và nhân viên.

Thiết lập các nhóm công tác

Để giúp chỉ đạo công việc chống phân biệt chủng tộc, việc thiết lập quan hệ đối tác bao gồm một loạt các nhóm đại diện gặp gỡ thường xuyên để tư vấn về hướng hoạt động của bạn là rất hữu ích.

Những nhóm này có thể mang đến lời khuyên và ý tưởng cho công việc của bạn và giúp lấy được lòng tin của những người hoài nghi.

Họ phải được hướng dẫn bởi một thành viên được chỉ định của nhóm quản lý, người tham dự và hoạt động như một người liên lạc.

Câu lạc bộ Bóng đá Rangers có một Ủy ban Giám sát nạn Phân biệt chủng tộc và phái viên nội bộ bao gồm các quan chức chủ chốt trong câu lạc bộ. Chức năng của ủy ban này là giám sát các vấn đề liên quan vì chúng ảnh hưởng đến bóng đá nói chung và Câu lạc bộ Bóng đá Rangers nói riêng. Ủy ban họp hàng tháng và đảm bảo rằng Rangers luôn luôn không dung thứ những hành vi không phù hợp tại các trận đấu.

Ủy ban này cũng đã đóng vai trò quan trọng trong việc khởi xướng "Định kiến đối với sự khiêu hãnh" hiện hành, đưa ra đường lối hành động chính thức, "Hướng dẫn xanh" để người hâm mộ làm theo, kế hoạch đối nội và đối ngoại 10 điểm cho nhân viên và người hâm mộ, các điều khoản và điều kiện dành cho người sở hữu vé theo mùa, quảng cáo áp phích trên các khán đài nội bộ, quảng cáo trên mép sân thi đấu, v.v.

Giáo dục thông qua các hoạt động mang tính biểu tượng

Các hoạt động chống phân biệt chủng tộc và chống phân biệt đối xử thuộc lĩnh vực giáo dục theo nghĩa rộng nhất. Sự

không thích, không tin tưởng hoặc kỳ thị của mọi người đối với những người mà họ khác mình vì dáng vẻ, thái độ được nảy sinh thông qua những quan niệm sai lầm phổ biến. Những lầm tưởng, những ác cảm và định kiến đều được kích động bởi các lực lượng bên ngoài.

Bóng đá mang đến những cơ hội đặc biệt để thách thức nạn phân biệt chủng tộc bên trong các sân vận động và góp phần vào việc thay đổi thái độ nói chung.

Ngày chống phân biệt chủng tộc

Một trong những phương thức thành công nhất trong hoạt động giáo dục chống phân biệt chủng tộc là tổ chức những ngày hành động, trong đó câu lạc bộ sử dụng ngày này để gửi thông điệp ủng hộ sự đa dạng và chống lại sự phân biệt chủng tộc.

Các hoạt động gắn với cầu thủ sẽ làm dấy lên sự tò mò của người hâm mộ và giới truyền thông. Có thể là các cầu thủ mặc áo với thông điệp trên đó khi khởi động hoặc vào sân thi đấu, các cầu thủ giơ thẻ đỏ chống phân biệt chủng tộc (các thông điệp khác cũng có thể được sử dụng ở đây) hoặc xếp hàng sau biểu ngữ. Tất cả các hoạt động này đều dễ thực hiện và hiệu quả. Tại Na Uy, Scotland và Slovakia, các hoạt động trong ngày chống phân biệt chủng tộc bao gồm cả việc cầu thủ có biểu hiện phân biệt chủng tộc sẽ phải nhận thẻ đỏ.

Trong tuần lễ hành động FARE, hai ngày thi đấu của Giải UEFA Champions League được dành để chống phân biệt chủng tộc.

Những người trẻ tuổi mặc áo Đoàn kết chống lại phân biệt chủng tộc và xếp hàng trước các cầu thủ ngay trước khi trận đấu bắt đầu.

Cuộc vận động “Fair Play, Đa sắc tộc, Một giải đấu” liên quan đến Giải Bundesliga của Áo đã dựng lên các áp phích chống phân biệt chủng tộc của đội bóng với tất cả 20 câu lạc bộ chuyên nghiệp. Trong tuần hành động FARE, toàn bộ một vòng đấu đã nêu bật cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc thông qua bóng đá.

Các trang web chính thức của câu lạc bộ là một trong những nguồn thông tin phổ biến nhất cho người hâm mộ, cho dù họ có tham dự các trận đấu hay không. Một thông cáo báo chí và các thông tin khác cần được đăng để làm nổi bật giải đấu.

Ở những nơi đăng tải, các chương trình ngày thi đấu nên gắn theo thông điệp chống phân biệt chủng tộc cùng với thông điệp về huấn luyện viên và các cầu thủ.

Các thông báo trên loa phóng thanh đóng một vai trò quan trọng và hiệu quả cao trong việc giải thích các hoạt động đang diễn ra.

Nhiều câu lạc bộ đã khuyến khích và ủng hộ người hâm mộ của họ sử dụng các màn vũ đạo để thể hiện thông điệp chống phân biệt chủng tộc hoặc trưng biểu ngữ trên một khu vực của sân vận động. Người hâm mộ cũng tham gia phát tờ rơi hoặc fanzines trong tuần lễ hành động chống phân biệt chủng tộc FARE. Những sáng kiến kiểu này cần được ủng hộ và khuyến khích.

Một số câu lạc bộ tổ chức các hoạt động giải trí đa văn hóa trong thời gian nghỉ giữa hai hiệp đấu; nếu điều này được lên kế hoạch tốt, đám đông sẽ rất ủng hộ.

Hướng dẫn đầy đủ hơn về tổ chức ngày hành động chống phân biệt chủng tộc hoặc chống phân biệt đối xử luôn có sẵn trên trang mạng của FARE.

Thông qua các cầu thủ và nhà quản lý / huấn luyện viên

Tranh thủ sự ủng hộ của các cầu thủ và nhà quản lý / huấn luyện viên, những người tiêu biểu cho môn thể thao và thường là nạn nhân trực tiếp của phân biệt chủng tộc, là điều cốt yếu để thay đổi quan điểm của người hâm mộ và những cầu thủ khác.

Các câu lạc bộ nên khuyến khích cầu thủ của mình lên tiếng trên các phương tiện truyền thông khi một sự cố xảy ra như một phương tiện truyền tải thông điệp chống lại sự cố chấp đối với đội nhà bằng vũ lực.

Sự xuất hiện của một cầu thủ tại một giải đấu cộng đồng hoặc trường học thường sẽ truyền tải được nhiều thông điệp hơn so với những tháng tiến hành cuộc vận động.

Các cầu thủ trên khắp châu Âu đã hỗ trợ công việc trong trường học và giúp sản xuất nhiều video và các tài liệu khác.

FIFPro, hiệp hội quốc tế của các liên đoàn cầu thủ, đã rất tích cực trong cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc và đang hỗ trợ các dự án chống phân biệt chủng tộc trên toàn thế giới.

Trong các giải bóng đá Hungary, Ủy ban Đạo đức đã khuyến khích các câu lạc bộ mời những người có uy tín lớn và nổi tiếng (ví dụ: một cựu cầu thủ hàng đầu của câu lạc bộ) nói chuyện với đám đông bằng loa phóng thanh nếu xảy ra sự cố phân biệt chủng tộc.

Các liên đoàn cầu thủ ở Bồ Đào Nha (SJPF), Anh (PFA) và Scotland (SPFA) từ lâu đã hiểu tác động của phân biệt chủng tộc trong giải đấu và đã đóng vai trò quan trọng trong việc khởi xướng và hỗ trợ các chiến dịch do các thành viên của họ thực hiện.

Các hoạt động trong trường học

Hầu hết các tổ chức phi chính phủ hoạt động trong lĩnh vực đua xe và bóng đá đều sản xuất tài liệu cho các trường học địa phương.

Các câu lạc bộ có thể hỗ trợ các nguồn này hoặc kết hợp với cơ quan quản lý giáo dục biên soạn các tài liệu của riêng họ. Tất cả đều thu hút mọi người đến với giải đấu thông qua các video, DVD hoặc CD-ROM để truyền tải thông điệp đến những người trẻ tuổi một cách dễ tiếp cận.

Nhiều nơi cũng tổ chức các cuộc thi đấu cấp trường một cách rất thường xuyên.

Các cuộc thi đấu diễn ra thường xuyên ở Anh, Đức, Na Uy và Scotland.

Là một phần của dự án “dem ball ist egal – quả bóng không quan tâm đến việc ai đá nó”, Những người hâm mộ CLB Schalke - Schalke Fan Initiative đã làm ra một CD-ROM sáng tạo đã được các trường học ở vùng North Rhine-Westphalia của Đức sử dụng rộng rãi.

Chiến dịch “Giơ thẻ đỏ phân biệt chủng tộc” ở Anh, Na Uy và Scotland đã áp dụng cho các cuộc thi đấu của trường và sử dụng các nguồn tài nguyên như video để phát triển các chương trình giáo dục trong trường học.

Tuần lễ hành động FARE

FARE đã tổ chức sáu tuần hành động chống phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trên toàn châu Âu, trong đó gia đình bóng đá phối hợp với các đối tác địa phương, tổ chức phi chính phủ, nhóm người hâm mộ và hiệp hội quốc gia để tổ chức các hoạt động trong bóng đá chuyên nghiệp và cộng đồng.

Tuần hành động năm 2006 diễn ra từ ngày 17 đến ngày 30 tháng 10.

Ví dụ, năm 2005, FARE đã làm việc với các đại diện từ 35 quốc gia khác nhau.

Các hoạt động được gia tăng với các nhóm mới từ Đông và Trung Âu, bao gồm cả những nhóm từ Liên Xô cũ và vùng Balkan.

Sự tham gia nhiều hơn với các nhóm như thiểu số Digan ở Đông Âu là một đặc điểm đáng khích lệ của các hoạt động này. Một trong những câu chuyện thành công trong năm này là sự hợp tác giữa Tổ chức Nhân quyền Mahatma Gandhi và các câu lạc bộ ở Hungary có lịch theo quan điểm cực hữu.

Nhiều nhóm người hâm mộ hiện đang tự tổ chức để chống lại nạn phân biệt chủng tộc.

Ở Tây Ban Nha, sau một mùa giải mà nạn phân biệt chủng tộc trong bóng đá nổi lên hàng đầu, các nhóm cực đoan lần đầu tiên đã cùng nhau lên kế hoạch tiến hành các hoạt động chung. Tại Pháp, “Réseau Supporter de Résistance Antiraciste” đã tổ chức nhiều hoạt động nổi bật. Ở Đức, các nhóm từ Bayern Munich, Werder Bremen, Hannover 96, Schalke 04, 1860 Munich và Fortuna Düsseldorf đã hoạt động tích cực trong các trận đấu trên sân nhà.

Ở Ý, các nhóm cực đoan trên khắp đất nước đã tổ chức các màn trình diễn vũ đạo chống phân biệt chủng tộc.

Kể từ năm 2003, FARE đã phối hợp với các câu lạc bộ và nhóm cổ động viên ở Serbia và Montenegro để tổ chức các ngày thi đấu chống phân biệt chủng tộc một cách thường

xuyên. Ngoài ra, hàng nghìn tờ rơi được các cổ động viên của các câu lạc bộ phát tận tay. Năm 2005, nổi bật là trận derby Red Star v Partizan Belgrade.

Giữ cho lá cờ luôn tung bay

Các câu lạc bộ nên tự hào về lập trường chống phân biệt chủng tộc và duy trì một cách công khai, mạnh mẽ trong suốt mùa giải. Điều này có thể thực hiện thông qua các biểu ngữ và pa nô bên lề sân, như được khuyến nghị trong kế hoạch mười điểm của UEFA, hoặc thông qua các thông điệp trong các chương trình, thông báo công khai hoặc trên các đồ dùng, văn phòng phẩm chính thức.

Kết hợp với những người hâm mộ

Người ta thường nói rằng những người hâm mộ là mạch máu của bóng đá, rằng trận đấu sẽ mất đi sự hấp dẫn nếu không có họ. Trong lĩnh vực chống phân biệt đối xử, người hâm mộ rất quan trọng đối với việc hiểu được sự phân biệt chủng tộc trong sân vận động bóng đá.

Các mô hình ủng hộ của người hâm mộ khác nhau trên khắp châu lục - ở một số quốc gia, các nhóm người hâm mộ là phương tiện mà thông qua đó, cá nhân người ủng hộ có liên quan đến câu lạc bộ có tiếng nói chính trong cách người hâm mộ phản hồi đối với các vấn đề. Ở các quốc gia khác, người hâm mộ chơi trò chơi này ở cấp độ cá nhân hơn.

Là thủ phạm của kỳ thị chủng tộc công khai, người hâm mộ là nguyên nhân của vấn đề, nhưng họ cũng là trung tâm của một phương thức đưa ra giải pháp. Chỉ vì lý do này, sự tham gia của họ vào công việc của bạn là rất quan trọng.

Ở các nước như Anh và Đức, nhiều thách thức đối với hành vi phân biệt chủng tộc đã được khởi xướng bởi những người hâm mộ muốn ngăn chặn sự kỳ thị mà họ đang nghe thấy xung quanh mình.

Họ đã làm như vậy bằng cách thực hiện cuộc vận động của riêng họ hoặc thúc giục câu lạc bộ của họ hành động. Các chiến dịch chống phân biệt chủng tộc tốt nhất là phối hợp với những người ủng hộ để truyền bá quyền sở hữu, giúp đưa ra thông điệp và khuyến khích sự tự quản. Người hâm mộ nên tin rằng thông điệp có cả mức độ liên quan và tầm quan trọng đối với họ. Kiến thức của người hâm mộ về văn hóa của họ, cách tiếp cận, từ ngữ để sử dụng và hành động bạn đang lên kế hoạch, tất cả đều là những yếu tố quan trọng để thành công.

Khán đài được xem như không gian sinh sống và thuộc về người hâm mộ. Áp lực từ bạn bè, cho dù nó được dẫn dắt bởi các nhóm trên cao có tổ chức hay đơn giản là thông qua mối quan hệ chia sẻ hỗ trợ trong cùng một đội, đều thông qua môn bóng đá.

Các giá trị và chuẩn mực được đề cao bởi danh tính của nhóm là cách đối phó hiệu quả nhất với những người hâm mộ phân biệt chủng tộc.

Khởi dậy nền văn hóa trong đó người hâm mộ hiểu tại sao cần phải đấu tranh với nạn phân biệt chủng tộc và tích cực làm điều đó thông qua áp lực của bạn bè và khả năng tự trị là cách hiệu quả nhất để làm điều đó.

Nếu bạn đang thành lập một nhóm công tác, hãy đảm bảo sẽ lôi kéo được người hâm mộ được tham gia. Điều này có thể

được thực hiện thông qua các cá nhân hoặc thông qua trao đổi với đại diện các nhóm.

Ban đầu có thể có sự phản đối nhưng nếu thông điệp của bạn rõ ràng và bao quát được vấn đề thì những người khác sẽ hiểu và bắt đầu ủng hộ công việc của bạn.

Người hâm mộ và trang web của các nhóm người hâm mộ cung cấp nhwungx thông tin hữu ích về các cuộc tranh luận hiện tại đang diễn ra. Những người hâm mộ có tư duy cầu tiến thường sẽ tham gia tranh luận các vấn đề và khẳng định họ đang làm tất cả những gì có thể để đảm bảo thông điệp đưa ra được lắng nghe.

Đối phó với những người hâm mộ cực hữu

Ở một số quốc gia, tư tưởng cực hữu bộc lộ thường xuyên bên trong các sân vận động bóng đá. Có thể dưới hình thức các nhóm người hâm mộ có quan điểm cực hữu hoặc tự liên kết với nhau thông qua những cá nhân người hâm mộ có thể là thành viên của những nhóm này tham dự các trận đấu.

Paolo di Canio gần đây đã biện minh cho kiểu chào của mình với tay phải duỗi thẳng, ở Ý được gọi là kiểu chào kiểu La Mã, ngụ ý rằng anh ta là "một người theo chủ nghĩa phát xít nhưng không phải là người phân biệt chủng tộc".

Nếu xét theo lĩnh vực pháp luật, mọi cá nhân đều được quyền đưa ra quan điểm chính trị riêng của mình.

Nhưng chúng ta cần phải nhận thức được rằng một số quan điểm chính trị sẽ khuyến khích thành kiến và phân biệt đối xử đối với các nhóm thiểu số. Và một số nhóm cực đoan cũng sẽ trở nên sùng bái những thứ của chủ nghĩa Phát xít mới.

Các nhóm cực hữu thường có thể được nhận diện thông qua những biểu tượng được sử dụng trên biểu ngữ, áo phông và huy hiệu. Một số biểu tượng có thể được nhiều người biết đến - chẳng hạn như thập tự giá Celt hoặc chữ thập ngoặt – nhưng cũng có những biểu tượng khác có thể là bí truyền và khó xác định.

Để được trợ giúp trong việc xác định các ký hiệu này, hãy liên hệ với FARE www.farenet.org

Những biểu tượng rõ ràng nhất, ví dụ như chữ thập ngoặt, sẽ là bất hợp pháp ở một số quốc gia, nhưng dù có hợp pháp hay không thì theo kế hoạch mười điểm của UEFA các câu lạc bộ đều phải cảnh giác với những loại biểu tượng này và xóa bỏ chúng ở những nơi chúng xuất hiện theo kiểu tranh phun sơn.

Các câu lạc bộ có quyền tịch thu các tài liệu có biểu tượng Phát xít mới, mặc dù một số câu lạc bộ vẫn muốn thu giữ thông qua đối thoại và thuyết phục cũng như thông qua các hoạt động kiểm tra của người quản lý.

Ở Anh trong những năm 1980, người hâm mộ thách thức sự hiện diện của các nhóm Phát xít mới bằng cách phân phát các tờ rơi chống phân biệt chủng tộc của riêng họ và chỉ đơn giản là chiếm đóng các địa điểm mà các nhóm cực hữu thường lui tới.

Các câu lạc bộ của Anh có chính sách kiên quyết từ chối cho phép các nhóm cực hữu tụ họp.

Năm 2005, câu lạc bộ hạng nhất Ba Lan Korona Kielce tổ chức gặp gỡ các nhóm người hâm mộ trước khi ký hợp đồng với một cầu thủ da đen người Brazil - Hernani. Các nhóm được hỏi ý kiến này đã phản đối việc sự kích động trên cơ sở chủng tộc của mình.

Cầu thủ đã được ký hợp đồng và trong trận đấu đầu tiên của mùa giải, Hernani đã phải hứng chịu những tiếng kêu la của những người ủng hộ, bao gồm cả chính câu lạc bộ. Câu lạc bộ đã lấy lời khuyên từ một tổ chức phi chính phủ Ba Lan, Hiệp hội Never Again, và các quan chức đã phản ứng ngay lập tức bằng cách chỉ trích vụ việc, cung cấp cho cảnh sát những bức ảnh của những người hâm mộ tân Quốc xã được chụp trong trận đấu và thông báo rằng những người hâm mộ này sẽ bị cấm đến sân vận động của Korona.

Đa số những người ủng hộ Korona đã đồng ý với quyết định này và ủng hộ việc ký hợp đồng với cầu thủ người Brazil.

Một tháng sau, trước trận Korona Kielce thi đấu với Odra Wodzislaw Slaski, hình ảnh của sáu cổ động viên tân Quốc xã được nhận dạng đã được trưng bày tại phòng bán vé và họ bị cấm vào sân vận động khi các quan chức an ninh chặn họ ở cổng. Các cầu thủ của Korona xuất hiện trên sân trong những chiếc áo phông có biểu tượng chiến dịch “Never Again”, “Hãy loại bỏ nạn phân biệt chủng tộc ra khỏi sân vận động”. Hernani được đám đông vỗ tay vang dội mỗi khi anh chạm bóng.

Tại Hungary, Tổ chức Nhân quyền Mahatma Gandhi, một tổ chức cộng đồng làm việc với những người xin tị nạn, người tị nạn và người gốc Phi, đã thiết lập mối quan hệ đối tác với một số câu lạc bộ bóng đá chuyên nghiệp của Hungary để phối hợp một loạt các hoạt động chống phân biệt chủng tộc trong tuần lễ hành động FARE năm 2005. Kết quả là, các câu lạc bộ trước đây có số người đi theo cực hữu lớn đã tham gia tích cực vào việc thách thức những người ủng hộ của chính họ.

Quản lý và xây dựng chính sách

Trong khi các giải pháp lâu dài hơn để xóa bỏ nạn phân biệt chủng tộc là cơ sở để ra cuộc vận động và giáo dục, thì việc quản lý và kiểm soát hành vi phân biệt chủng tộc hiệu quả bên trong các sân vận động cũng là một phần của chiến lược rộng lớn hơn này. Ở châu Âu có sự khác nhau trong văn hóa và các hình thức cổ vũ bóng đá. Ở một số quốc gia, người hâm mộ có thể treo biểu ngữ, cờ và khăn quàng cổ khi họ đứng sau hàng rào. Ở nước khác, những tiếng hô và bài hát vang lên khi người hâm mộ mặc đồng phục cổ vũ trên khán đài.

Mục tiêu của công tác quản lý là đảm bảo sự an toàn của khán giả và các cầu thủ. Để làm được như vậy, các phương pháp quản lý phải phù hợp và không chống lại thói quen văn hóa của người hâm mộ. Quản lý tốt cho phép hành vi văn hóa của người hâm mộ phát triển mà vẫn loại bỏ một cách có hiệu quả nạn kỳ thị chủng tộc.

Các chính sách quản lý, đảm bảo trật tự trị an và kể cả các biện pháp phải thích hợp với những tình huống khác nhau này đều nhằm kiểm soát các hành vi phân biệt chủng tộc một cách hiệu quả.

Có thể sử dụng hình thức treo bảng các quy định cụ thể khi vào xem thi đấu và đào tạo các nhân viên quản lý để nhận diện sự phân biệt chủng tộc khi nó xảy ra thông qua lời ca tiếng hát, các biểu tượng và biểu ngữ. Cần nêu ra các phương thức hoạt động, hành động cụ thể khi xảy ra tình huống phân biệt chủng tộc.

Ở Đức, Câu lạc bộ bóng đá Sankt Pauli FC có quan điểm kiên quyết chống lại những kẻ liên quan đến phân biệt chủng tộc. Câu lạc bộ đề ra chính sách rõ ràng với các quy định về sân

vận động được niêm yết công khai. Sau khi xác định được những cá nhân có quan điểm phân biệt đối xử sẽ bị cấm và được gửi đến ban quản lý người hâm mộ của câu lạc bộ để có biện pháp xử lý.

Ở Anh, chương trình đào tạo cho các quản lý đã được tiến hành với sự hỗ trợ của cơ quan quản lý và các liên đoàn. Chương trình kéo dài một giờ, được giao cho quản lý viên ở Anh và xứ Wales, bao gồm việc ghi nhận vấn đề - chẳng hạn như liệt kê các ngôn từ xúc phạm, các phản ứng hoạt động cần thiết khi xác định được thủ phạm và trách nhiệm của người quản lý.

Câu lạc bộ Rangers của Glasgow ở Scotland có những người quản lý mặc thường phục ngồi trong đám đông và xác định những kẻ vi phạm hoặc xác nhận những khiếu nại đã nhận được trước đó.

Ngoài ra, câu lạc bộ cũng tham gia giao thức phối hợp hành động chính thức với lực lượng cảnh sát khu vực của mình. Theo đó danh tính của những người bị bắt vì các tội danh liên quan đến bóng đá được tiết lộ và các cảnh báo chính thức cũng như các lệnh cấm vô thời hạn và tron đời được Rangers FC áp đặt và ghi lại.

Các giải đấu của Hungary đã áp dụng điều luật: trong trường hợp có hành vi phân biệt chủng tộc trong đám đông, trọng tài có nghĩa vụ dừng trận đấu và sau khi tham khảo ý kiến của người điều hành trận đấu, đưa ra quyết định tiếp tục trận đấu hay hủy bỏ trận đấu ngay lập tức.

Nếu hành vi phân biệt chủng tộc tiếp tục, trận đấu sẽ bị hủy bỏ. Tất cả những trường hợp này sau đó đều được trình lên hội đồng kỷ luật.

Tên các trọng tài không áp dụng các điều luật này bị loại khỏi danh sách.

Phối hợp với các cộng đồng thiểu số

Châu Âu đang thay đổi. Các hình thức nhập cư đang làm cho nhiều nơi trở nên đa dạng hơn nhiều và gây nên những thách thức cho tất cả chúng ta.

Người Ý gốc Pakistan, người Ba Lan gốc Việt hay người Na Uy gốc Senegal đang giúp hình thành những thành phố mới với nguồn năng lượng kinh tế và văn hóa mà người di cư mang lại.

Nhiều câu lạc bộ bóng đá chuyên nghiệp, bất kể quy mô lớn nhỏ, sẽ đóng vai trò như cột đèn trung tâm trong cộng đồng của họ. Chỉ là một sân vận động với hàng nghìn người đến cứ hai tuần một lần mang lại cho nó sự hiện diện trong các cộng đồng địa phương mà hầu hết các thiết chế khác chưa từng có.

Người ta thường lập luận rằng các câu lạc bộ nên sử dụng sức hấp dẫn của bóng đá để lôi cuốn các cộng đồng địa phương của họ, làm việc với những người trẻ tuổi, những người bất mãn và các nhóm yếu thế khác.

“Vốn cộng đồng” mà các câu lạc bộ có thể mang lại để tạo ra những thay đổi xã hội trong môi trường của họ là rất đáng kể.

Ở Anh, các câu lạc bộ chuyên nghiệp đã nhận ra từ nhiều năm trước rằng hoạt động cộng đồng và bóng đá thường đi đôi với nhau, và vô số các chương trình hiện đang sử dụng cơ sở vật chất của sân vận động và sự hấp dẫn của môn thể thao để mang lại công việc cộng đồng.

Khi dân số địa phương thay đổi, điều quan trọng là các câu lạc bộ sẽ phải làm việc với các cộng đồng mới có thể đang xuất

hiện. Khi làm việc với các nhóm dân tộc thiểu số, bạn có thể cho họ thấy câu lạc bộ của bạn rất cởi mở và luôn chào đón họ, giành được sự tin tưởng và hợp tác của những cư dân mới.

Câu lạc bộ Bundesliga của Đức, Schalke 04 đã thể hiện vai trò dẫn dắt thông qua mục tiêu đã nêu là "thúc đẩy sự hòa nhập xã hội của các công dân nhập cư".

Tại Na Uy, Vard Haugesund SK đến thăm các trường học để mời các gia đình tị nạn tham gia câu lạc bộ nhằm giúp các bạn trẻ hòa nhập vào xã hội địa phương dễ dàng hơn, kết bạn và học tiếng Na Uy. Phụ huynh cũng tham gia vào quá trình này để hỗ trợ hòa nhập vào xã hội địa phương.

Tại Oslo, Vaalerenga bắt đầu giải đấu “Đa sắc màu” dành cho những thanh niên không chính thức tham gia vào một câu lạc bộ, để các trẻ em thiểu số nói riêng sẽ được mời tham gia giải đấu. Giải đấu này hiện đã được Liên đoàn bóng đá Na Uy nâng cấp thành giải quốc gia.

Tại Sheffield, dự án hòa nhập xã hội và giới trẻ và tổ chức từ thiện “Football Unites, Racism Divides” (FURD) đã phối hợp với cả hai câu lạc bộ Sheffield để chống lại việc loại thanh niên khỏi các cộng đồng thiểu số địa phương thông qua các hoạt động theo chủ đề bóng đá. Dịp kỷ niệm mười năm gần đây của dự án đã cho thấy bóng đá, giáo dục và sự tham gia của cộng đồng có thể mang lại những thay đổi tiến bộ đáng kể trong cuộc sống của những người trẻ tuổi.

Ở Hà Lan, tất cả các câu lạc bộ hạng nhất và hạng hai đều tham gia vào dự án của Liên đoàn bóng đá có tên “Voetbal heeft meer dan twee doelen” (Bóng đá luôn giành được thắng lợi kép), qua đó các câu lạc bộ tổ chức các hoạt động đa văn

hóa nhân mạnh rằng bóng đá là dành cho tất cả mọi người, không phân biệt tôn giáo, màu da hoặc giới tính.

Ví dụ, Câu lạc bộ bóng đá ADO Den Haag thuộc giải hạng nhất đã mời những người xin tị nạn tham gia hội thảo với các cầu thủ Geert den Ouden, Spira Grujic và Youssef El Akchaoui và tham dự một trận đấu.

Các câu lạc bộ khác, chẳng hạn như FC Utrecht và NEC Nijmegen, có dự án được gọi là "Người hùng", trong đó các cầu thủ đến thăm các trường học để nói về sự tôn trọng, bình đẳng và trách nhiệm xã hội với học sinh.

Người dân tộc thiểu số làm người hâm mộ

Một trong những khía cạnh nổi bật nhất của bóng đá ở châu Âu là sự chênh lệch giữa số lượng cao các cầu thủ da đen trên sân thi đấu và sự thiếu vắng các gương mặt người da đen hoặc dân tộc thiểu số trong đám đông.

Nhiều người thiểu số ít khi đi xem bóng đá, xem trên TV ở nhà hơn là tham dự các trận đấu trực tiếp.

Nỗ lực thu hút những người ủng hộ này đến sân vận động là một phần quan trọng của các chiến dịch xóa bỏ phân biệt chủng tộc.

Về mặt thương mại, các dân tộc thiểu số có ảnh hưởng kinh tế ngày càng lớn. Không một câu lạc bộ chuyên nghiệp quan tâm đến thương mại nào có thể bỏ qua những lợi ích tiềm năng của các khoản thu thêm từ vé vào cổng hoặc doanh thu từ việc bán hàng hóa và đồ giải khát cho những người hâm mộ mới.

Tăng cơ hội cho các dân tộc thiểu số

Thập kỷ qua đã chứng kiến sự tăng trưởng của bóng đá câu lạc bộ. Các giao dịch bản quyền truyền hình và đa phương tiện,

sức mạnh của UEFA Cup và UEFA Champions League cũng như các giải đấu quốc tế đã mang lại cho hầu hết các giải đấu châu Âu một danh hiệu cao hơn và nhiều tiền mặt hơn bao giờ hết để chi tiêu. Để đáp ứng nhu cầu của kỹ nguyên thương mại mới này, nhiều câu lạc bộ chuyên nghiệp đã phát triển thành các cơ sở hoạt động trên nhiều mặt, thực hiện nhiều hoạt động phong phú.

Bước phát triển này mang lại cơ hội mới nhưng cũng làm tăng nghĩa vụ của các câu lạc bộ về đạo đức và pháp lý. Nhiều câu lạc bộ sẽ là người sử dụng lao động và sẽ cần phải nhận thức được tầm quan trọng của việc mở ra cơ hội việc làm cho tất cả các thành phần của cộng đồng - bao gồm cả người dân tộc thiểu số, phụ nữ và người khuyết tật.

Các cơ hội mà các câu lạc bộ có được cần được mở ra trong tất cả các lĩnh vực hoạt động, bao gồm hành chính, quản lý, tuyển dụng, phát hiện các cầu thủ trẻ và tuyển dụng ban huấn luyện.

Trong lĩnh vực hành chính và các lĩnh vực ngoài thi đấu khác, có thể đạt được sự bình đẳng về việc làm bằng cách vận hành các thông lệ công bằng và các chính sách cơ hội bình đẳng.

Trong các lĩnh vực thi đấu cũng vậy, tất cả những người quan tâm đến giải đấu sẽ được tạo cơ hội có thực để thi đấu ở các cấp độ cao nhất của trò chơi. Và mặc dù thực tế là nhiều cầu thủ ở các giải đấu hàng đầu châu Âu là người da đen, nhưng cơ hội cho các huấn luyện viên từ các cộng đồng đó lại không được tạo ra.

Trên thực tế, các vị chủ tịch câu lạc bộ đang bỏ qua các ứng cử viên có nguồn gốc thiểu số khi bổ nhiệm huấn luyện viên.

Đây là một lĩnh vực hiếm khi được xem xét nhưng rất quan trọng khi xem xét các vấn đề công bằng về đại diện.

Ở Anh, “Bộ Tiêu chuẩn bình đẳng về chủng tộc cho các câu lạc bộ bóng đá chuyên nghiệp” đã khuyến khích nhiều câu lạc bộ thực hiện một loạt các các biện pháp hướng tới đảm bảo chính sách bình đẳng trong tất cả các lĩnh vực hoạt động của họ, từ công tác quản lý đến tuyển dụng các cầu thủ trẻ.

Bộ tiêu chuẩn này được Tổ chức Kick It Out – “Hãy loại bỏ sự phân biệt chủng tộc trong bóng đá” với sự hỗ trợ của Premier League – Liên đoàn bóng đá Anh để thúc đẩy các câu lạc bộ đạt được những bước tiến trong sự hiểu biết của mình về vấn nạn này.

Tài liệu chia các lĩnh vực hoạt động thành ba phần và kết quả đạt được thành ba cấp độ - cơ bản, bậc trung và nâng cao. Tất cả các câu lạc bộ Premier League hiện đang tiến hành các hoạt động để đáp ứng cấp độ đầu tiên của bộ tiêu chuẩn, với nhiều người chuyển sang cấp độ bậc trung.

Sử dụng các phương tiện truyền thông

Bóng đá kéo theo nó một lượng lớn các thông tin truyền thông và báo chí. Những người khởi xướng cuộc vận động đã phát hiện ra rằng các phương tiện truyền thông có thể đóng một vai trò quan trọng trong việc làm sáng tỏ những vấn đề hoạt động phân biệt chủng tộc và các giải pháp khắc phục.

Những chiến dịch thành công nhất đã tạo được động lực lớn mà ở đó các phương tiện truyền thông đóng vai trò tích cực trong việc thay đổi thái độ, hành động và những cam kết mong đợi từ các cơ quan quản lý bóng đá.

Các câu lạc bộ cần phải kết hợp chặt chẽ với các phương tiện truyền thông rộng rãi của mình để đưa tin nhằm làm cho công chúng nắm bắt được thông điệp và quảng bá các hoạt động của mình.

Các phương tiện truyền thông chính thống đã đưa tin về nhiều hoạt động chống phân biệt chủng tộc của người hâm mộ và các nhóm khác, đặc biệt khi có các sự kiện cụ thể như ngày hành động chống phân biệt chủng tộc tại một câu lạc bộ hoặc sự kiện ra mắt ấn phẩm, video hoặc triển lãm do các cầu thủ dẫn chương trình.

Nhiều câu lạc bộ đã sản xuất những tác phẩm truyền thông của riêng họ - tạp chí, chuyên san của người hâm mộ, các bản tin và áp phích. Các trang web chính thức được người hâm mộ trên toàn thế giới tham khảo và cần phải được sử dụng ở bất cứ nơi nào có thể để làm nổi bật câu chuyện này.

Thông thường, các phương tiện truyền thông chính thống sẽ sẵn sàng ủng hộ các sáng kiến giải quyết vấn đề phân biệt chủng tộc và sẽ đưa tin về các hoạt động của bạn.

Ví dụ, ở Romania, tạp chí nổi tiếng Pro Sport và kênh truyền hình Pro TV đã tham gia hành động chương trình FARE vào tháng 4 năm 2002 và in 15.000 áp phích trong đó các cầu thủ nổi tiếng từ các đội Bucharest là FC Steaua, FC Dinamo và FC Rapid mặc áo của FARE. Trong buổi phát sóng trực tiếp trận đấu giữa Rapid với FC Universitatea Craiova, Pro Sport đã giải thích về xuất xứ của hành động này.

Kể từ tháng 10 năm 2003, các tờ báo thể thao hàng đầu A Bola, Record và O Jogo đã cùng với với liên đoàn cầu thủ Bồ Đào Nha ghi dấu mở đầu việc tổ chức tuần chống phân biệt

chủng tộc hàng năm. Cùng thời gian này, các tờ báo đăng tải những tuyên bố chống chủ nghĩa phân biệt chủng tộc của các cầu thủ và mang theo những bức ảnh có tính biểu tượng của các cầu thủ ngôi sao da đen và da trắng. Năm 2005, đài phát thanh Antena 3 đã tổ chức một cuộc thi để ủng hộ chiến dịch này. Các thí sinh sẽ phải trình bày những khẩu hiệu sáng tạo về chống phân biệt chủng tộc trong bóng đá và sẽ được tặng vé xem các trận đấu chống phân biệt chủng tộc ở giải VĐQG Bồ Đào Nha.

Ở Anh và xứ Wales, huy hiệu chống phân biệt chủng tộc được các huấn luyện viên đeo trong suốt tuần lễ hành động – hiển thị bên lề sân trong các trận đấu và trong khu vực tác nghiệp của truyền thông và phỏng vấn sau trận đấu.

Sự hợp tác giữa UEFA và FARE

Cơ quan quản lý bóng đá châu Âu đã tạo dựng mối quan hệ chặt chẽ với trang mạng chống phân biệt chủng tộc trong Bóng đá ở châu Âu (FARE) với tư cách là đối tác chống phân biệt đối xử. UEFA đã hỗ trợ tài chính đáng kể cho FARE trong những năm gần đây và cả hai cơ quan đã phối hợp tổ chức các sự kiện, phát hành các ấn phẩm và sử dụng các nền tảng thương mại và tuyên truyền khổng lồ của các trận đấu bóng đá lớn nhất châu Âu để đưa ra thông điệp rằng phân biệt chủng tộc phải được loại bỏ trong mọi lĩnh vực.

Năm 2002 UEFA đã ban hành một kế hoạch hành động 10 điểm (dưới đây) nêu lên nhiều khía cạnh căn bản của hành động chống phân biệt chủng tộc trong bóng đá.

Trang mạng FARE bao gồm các đại diện từ khắp các gia đình bóng đá, kể cả các nhóm người hâm mộ, các tổ chức phi

chính phủ, các hiệp hội quốc gia và liên đoàn cầu thủ. FARE tin rằng bóng đá thuộc về tất cả chúng ta và mọi người đều có quyền được chơi, xem và thảo luận một cách tự do, không sợ sự phân biệt hay kỳ thị chủng tộc.

Trang mạng này đang hoạt động tại hơn 32 quốc gia và đã cam kết, thông qua hành động phối hợp và nỗ lực chung, sẽ tập hợp tất cả những người quan tâm đến chống phân biệt đối xử trong bóng đá.

Kế hoạch mười điểm của UEFA

1. Ra tuyên bố: phân biệt chủng tộc hoặc bất kỳ hình thức phân biệt đối xử nào khác là không thể dung thứ, giải thích rõ những hành động, xử phạt đối với những người tham gia vào việc hô hào phân biệt chủng tộc. Tuyên bố phải được in kèm theo trong tất cả các chương trình thi đấu và yết thị cố định và dễ nhìn thấy xung quanh sân thi đấu.

2. Thông báo rộng rãi tại những nơi công cộng lên án việc hô hào phân biệt chủng tộc tại các trận đấu.

3. Ra điều kiện cho những người có vé theo mùa không được tham gia vào hành vi lạm dụng phân biệt chủng tộc.

4. Thực hiện biện pháp ngăn chặn việc bán tài liệu phân biệt chủng tộc trong và xung quanh sân thi đấu.

5. Thực hiện các biện pháp xử phạt đối với những cầu thủ có hành vi kỳ thị chủng tộc.

6. Liên hệ với các hiệp hội hoặc câu lạc bộ khác để đảm bảo rằng họ hiểu chính sách của hiệp hội hoặc câu lạc bộ về chống phân biệt chủng tộc.

7. Khuyến khích những nỗ lực chung giữa nhà tổ chức và cảnh sát để đối phó với nạn phân biệt chủng tộc.

8. Loại bỏ tất cả các hình vẽ graffiti có dấu hiệu phân biệt chủng tộc khỏi khu vực sân thi đấu là một vấn đề cấp bách.

9. Thông qua chính sách tạo cơ hội bình đẳng về việc làm và cung cấp dịch vụ.

10. Phối hợp với tất cả các nhóm và các tổ chức, chẳng hạn như hiệp hội cầu thủ, người hâm mộ, trường học, tổ chức tình nguyện, câu lạc bộ thanh niên, nhà tài trợ, chính quyền địa phương, doanh nghiệp và cảnh sát địa phương, để xây dựng các chương trình chủ động và thúc đẩy việc nâng cao ý thức về cuộc vận động loại bỏ kỳ thị và phân biệt chủng tộc.

*Bình Nguyên biên dịch theo
Tackling racism in club football*

CHÂU ÚC: PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC VÀ ĐỊNH KIẾN TRONG THỂ THAO AUSTRALIA

Phân biệt chủng tộc trong thể thao có phải là một vấn nạn ở Australia không? Rốt cuộc thì những người Australia với nhiều màu da, chủng tộc và nguồn gốc dân tộc cũng đã đoàn kết như một để cổ vũ Cathy Freeman của đội nhà giành HCV trong trận chung kết nội dung thi đấu 400 m tại Thế vận hội Olympic Sydney. Và vào tháng 6 năm 2006, ước tính có khoảng 6,7 triệu người Australia đã thức từ một đến ba giờ sáng để xem đội Australia thi đấu với đội Italia ở vòng hai của FIFA World Cup. Điều đó có nghĩa là cứ ba đàn ông, phụ nữ và trẻ em ở nước này thì có một người xem một trận đấu trước đây được gọi là “wogball” và say sưa ném đá trước sự kết hợp đa văn hóa của các cầu thủ, với những cái tên như Aloisi, Grella, Bresciano, Schwartzler và Viduka.

Hàng tuần, đồng đội và người hâm mộ đều ra sân để ủng hộ các cầu thủ Bản địa và những người có nguồn gốc đa dạng về văn hóa và ngôn ngữ trong các cuộc thi thể thao quốc gia, tiểu bang và địa phương - có thể là bóng đá, bóng bầu dục, bóng lưới, khúc côn cầu, bóng đá Australia hoặc bóng rổ.

Có vẻ như thể thao và các giải đấu thể thao là sự pha trộn giữa các nền văn hóa cơ bản ở Australia; một nơi mà sự tôn trọng khả năng và tình thân thiết của tinh thần đồng đội vượt qua sự cố chấp và loại trừ xã hội, đồng thời là nơi chúng ta cổ

vũ những nhà vô địch của mình bất kể màu da, giọng nói, hay dòng họ của họ là gì.

Nghiên cứu cho thấy mặc dù thái độ phân biệt chủng tộc vẫn còn mạnh mẽ ở Australia trong 10 năm qua, những hành vi phân biệt chủng tộc công khai đã giảm đáng kể, một phần cũng do sự phát triển của các chuẩn mực xã hội mạnh mẽ chống lại việc bày tỏ quan điểm phân biệt chủng tộc một cách công khai. Sự thay đổi thái độ như vậy được hỗ trợ bởi các luật chống phân biệt chủng tộc toàn diện do Ủy ban Nhân quyền và Bình đẳng về Cơ hội (HREOC) quản lý ở cấp liên bang, cũng như các ủy ban chống phân biệt đối xử của tiểu bang và vùng lãnh thổ.

Tuy nhiên, các nghiên cứu cũng chỉ ra rằng những chuẩn mực xã hội này không được phát triển tốt đẹp trong tất cả các lĩnh vực của đời sống Australia - một diễn đàn công khai nơi mà nạn phân biệt chủng tộc vẫn còn tồn tại đó là đấu trường thể thao.

Lịch sử lâu dài về phân biệt chủng tộc và thể thao

Phân biệt chủng tộc đã là nỗi ám ảnh xấu xa của thể thao Australia trong hơn một thế kỷ qua.

Lấy ví dụ như Eddie Gilbert; một vận động viên bowling ném bóng cực nhanh của Queensland đã bị loại khỏi danh hiệu cao hơn vì lý do là thổ dân. Hoặc Doug Nicholls, nhà vô địch Fitzroy Australia thống trị vai trò cầu thủ đá biên của bóng đá, và sau đó là Thống đốc Nam Australia, người bị từ chối Giải thưởng blue-blood Carlton vào cuối những năm 1920 “vì anh ta có mùi”.

Trong những năm đầu của “Liên đoàn thể thao Australia, việc kỳ thị, phân biệt chủng tộc đối với nền văn hóa thống trị là bình

thường và hợp pháp; nó chỉ đơn giản là một phần của việc chơi thể thao. Thái độ phân biệt chủng tộc và loại trừ xã hội đã tồn tại trong các bộ luật thể thao kể từ những ngày đó.

Kỳ thi chủng tộc giữa các cầu thủ trên sân chỉ thu hút sự chú ý thực sự sau đơn khiếu nại chính thức đầu tiên do Michael Long của Essendon gửi vào năm 1995, và thậm chí điều này chỉ trở nên công khai tiếp theo sự bất mãn của Long trước kết quả của cuộc hòa giải được tổ chức vội vàng. Kết quả là vào tháng 6 năm 1995 Giải Liên đoàn bóng đá Australia (AFL) đã thực hiện "Quy tắc 30: Luật chống sự phỉ báng về chủng tộc và tôn giáo". Một thập kỷ sau, Luật chống phỉ báng này đã được lan truyền xuống cấp cơ sở, các vùng ngoại ô và các cuộc thi đấu bóng đá khu vực của Australia ở tất cả các tiểu bang, và đã được nhân rộng bởi các tổ chức và bộ luật thể thao khác.

Thật vậy, chỉ trong vòng 5 đến 10 năm trở lại đây, phân biệt chủng tộc đã được hàng loạt bộ luật thi đấu thể thao quốc gia ở Australia xác định là một vấn đề nghiêm trọng. Do đó, nhiều bộ luật riêng lẻ đã đưa ra một loạt các giải pháp và sáng kiến chống phân biệt chủng tộc để giải quyết vấn đề này.

Bảo vệ pháp lý

Tại Australia, luật liên bang tồn tại để bảo vệ mọi người chống lại sự phân biệt chủng tộc trong mọi lĩnh vực của cuộc sống, bao gồm cả thể thao. Đạo luật chống Phân biệt chủng tộc 1975 (Cth) (RDA) (do HREOC quản lý) nhằm đảm bảo rằng mọi người được đối xử bình đẳng, bất kể chủng tộc, màu da, nguồn gốc quốc gia, dòng dõi, sắc tộc tôn giáo hoặc dân tộc.

Đạo luật chống phân biệt chủng tộc 1995 (Cth) mở rộng phạm vi bao trùm của RDA cho phép mọi người khiếu nại nếu

họ cảm thấy đã có hành vi xúc phạm hoặc kỳ thị về chủng tộc nhằm vào mình. RDA nhằm đạt được sự cân bằng giữa quyền được tự do giao tiếp và quyền được sống không bị giam pha.

Cũng có luật pháp được áp dụng ở mọi tiểu bang và vùng lãnh thổ khiến việc phân biệt đối xử và quấy rối liên quan đến chủng tộc, màu da, nguồn gốc quốc gia dòng dõi, sắc tộc hoặc tôn giáo của một người là bất hợp pháp.

Theo luật chống phân biệt chủng tộc, một tổ chức thể thao cũng có thể phải chịu trách nhiệm gián tiếp nếu những người đại diện cho tổ chức (chẳng hạn như huấn luyện viên, thành viên hội đồng quản trị, người quản lý, quan chức, v.v.) hành xử bất hợp pháp trong quá trình thực hiện nhiệm vụ của họ. Tổ chức thể thao cần phải chứng minh rằng họ đã thực hiện tất cả các bước hợp lý để ngăn chặn những hành vi trái pháp luật đó, (ví dụ: thiết lập các quy tắc ứng xử, chính sách và thủ tục cũng như tiến hành việc giáo dục và đào tạo cho các thành viên của họ) để tránh trách nhiệm pháp lý.

Luật chống phân biệt chủng tộc cũng định nghĩa một số hành vi quấy rối xác định là "hành vi xúc phạm" và là bất hợp pháp. Theo luật, hành vi xúc phạm là thực hiện một hành động ở nơi công cộng vì chủng tộc, màu da hoặc nguồn gốc quốc gia hoặc dân tộc của một người hoặc một nhóm người có khả năng xúc phạm một cách hợp lý, làm nhục người khác hoặc một nhóm người.

Phỉ báng chủng tộc được định nghĩa là bất kỳ hành động hoặc hình thức hành vi nào diễn ra công khai có thể kích động người khác thù ghét, đe dọa, chế nhạo, xúc phạm hoặc thể hiện sự khinh thường đối với người khác trên cơ sở chủng tộc, tôn

giáo, màu da, dòng dõi hoặc nguồn gốc quốc gia hoặc dân tộc của người đó .

Bản chất của phân biệt chủng tộc trong thể thao

Phân biệt chủng tộc trong thể thao là một vấn đề phức tạp. Nó có thể bao gồm: phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử, quấy rối hoặc phỉ báng của vận động viên nhắm vào vận động viên khác; bởi khán giả hướng vào vận động viên; hoặc hành vi phân biệt chủng tộc giữa các nhóm khán giả đối thủ dẫn đến sự gián đoạn trận đấu và bạo lực trên khán đài. Cũng có cả các hành động của quan chức thể thao và huấn luyện viên, cũng như các nhà bình luận trên truyền thông.

Trong cuốn sách “Thổ dân trong thể thao”, Colin Tatz quan sát thấy rằng “họ là người Australia khi chiến thắng và là thổ dân vào những thời điểm khác” tổng hợp cách đối xử công khai đối với các vận động viên và phụ nữ Thổ dân và cư dân trên Đảo Torres Strait trong thế kỷ trước. Rất nhiều vận động viên và phụ nữ Bản địa đã lấy hết can đảm để vượt qua những định kiến về chủng tộc để trở nên xuất sắc trong môn thể thao mà họ đã chọn.

Những nỗ lực của họ đã mở đường cho sự thay đổi, mặc dù còn chậm, khi cộng đồng thể thao chúng ta đã hiểu biết nhiều hơn về các vấn đề mà các cầu thủ thổ dân phải đối mặt. Hơn nữa, những thành tựu của họ đã phá vỡ các rào cản và trở thành hình mẫu cho Người bản xứ cũng như những người không phải là thổ dân.

Tuy nhiên, thái độ phân biệt chủng tộc và hành vi phân biệt chủng tộc có nhiều khả năng nhấn mạnh vào "văn hóa" cũng như "màu da", kể cả tôn giáo, ngôn ngữ, dân tộc và nguồn gốc

quốc gia. Những vụ việc gần đây về phân biệt và phỉ báng chủng tộc có thể bao gồm một phụ nữ Hồi giáo trẻ bị kỳ thị vì đội khăn trùm đầu của cô ấy trong một trận đấu bóng đá cấp cơ sở hoặc một người tị nạn Iraq bị quấy rối trong một trận đấu bóng rổ.

Phân biệt chủng tộc sẽ vẫn tồn tại

Ở một số khu vực, có cảm nhận và mô tả rằng cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc đã chiến thắng. Nhưng ngay cả khi mà dường như các luật chống phỉ báng tôn giáo và chủng tộc cũng như các chính sách chống phân biệt đối xử trong các bộ luật thể thao quốc gia của chúng ta có hiệu lực thực thi hiệu quả, thì theo đó vụ việc kỳ thị chủng tộc khác của một trong những vận động viên thể thao hoặc nhà bình luận của chúng ta sẽ nhắc nhở chúng tôi rằng vấn đề này vẫn còn tồn tại rất nhiều.

Nếu không phải là cựu đội trưởng đội tham dự Giải Bóng Bàu dục Quốc gia (NRL) Nam Sydney Bryan Fletcher đã dùng lời lẽ kỳ thị chủng tộc với cầu thủ người bản địa Parramatta là Dean Widders trong một trận đấu của NRL vào năm 2005, thì đó là cầu thủ Justin Harrison của Liên đoàn Bóng bầu dục Australia đã đánh trượt cầu thủ chạy cánh của đội thủ trong Siêu Cup 12 đội mùa Giải 2005 hoặc đó là một huấn luyện viên bóng đá U12 bị cáo buộc la hét kỳ thị chủng tộc với các cậu bé Sudan trẻ tuổi trong một giải đấu ở Bắc Melbourne.

Vào mùa hè 2005– 2006, nạn phân biệt chủng tộc của đám đông đã bắt đầu xuất hiện trở lại tại sân WACA (Hiệp hội *Cricke* Tây Australia) ở Perth khi các khán giả ném ra một loạt những lời lăng mạ phân biệt chủng tộc vào các thành viên da đen của đội cricket Nam Phi. Hành vi này tiếp tục diễn ra tại

các trận đấu kiểm tra ở Melbourne, Brisbane và Sydney. Đội khách Sri Lanka đến thăm cũng không thoát khỏi sự đối xử này với một nhóm người hâm mộ say xỉn ném sự lăng mạ vào sân của họ trong trận đấu một ngày với Astralia ở Adelaide.

Và một lần nữa vào năm 2005, bạo lực vì sắc tộc tại một trận đấu bóng đá ở Premier League giữa Bonnyrigg White Eagles và Sydney United đã suýt dẫn đến một cuộc bạo động, với một nhóm 50 người hâm mộ ném pháo sáng và các vật thể khác vào nhau.

Đừng tin những luận điệu tuyên truyền - phân biệt chủng tộc vẫn tồn tại trong thể thao.

Không có chỗ cho những người phân biệt chủng tộc

Trong khi vấn đề phân biệt chủng tộc trong thể thao vẫn còn rất phổ biến, các quan điểm dung túng cho phân biệt chủng tộc đã đi theo chiều hướng khác. Câu ngạn ngữ lâu đời "những gì xảy ra trên sân sẽ ở trên sân" không còn đủ để biện minh nữa. Nhà báo được kính trọng và là cựu ngôi sao của liên đoàn bóng bầu dục quốc tế Peter Fitzsimons, viết dưới tiêu đề "Không có chỗ cho những kẻ phân biệt chủng tộc" trên tờ Sydney Morning Herald vào năm 2005, đã nêu lên những lo ngại về ba cựu cầu thủ của giải bóng bầu dục Thổ dân quốc tế và họ chấp nhận sự cố "Widders".

Đòng cuối cùng của Fitzsimons tóm tắt lại - "đó là để đảm bảo rằng tất cả người Astralia hiểu rằng họ đang ở trong một nền văn hóa mà điều này không còn được chấp nhận nữa". Thế đấy. Chấm. Hết tranh luận.

Dean Widders đã minh họa quan điểm này theo một cách khác. Anh nói:

“Tôi nhớ mình đã từng có mặt tại buổi họp mà ở đó có hai cầu thủ đã chơi cùng đội với nhau hơn 10 năm cũng tham gia cuộc thảo luận chung. Cầu thủ không phải thổ dân quay sang cầu thủ thổ dân và nói: “... giống như khi tôi thường gọi bạn là người da đen vậy. Bạn cũng biết đó chỉ là câu nói đùa thôi”. “Cầu thủ người Thổ dân, người đã chấp nhận điều này trong nhiều năm, cuối cùng đã có đủ can đảm để nói ‘ Không, tôi không thấy như vậy’”.

“Họ là bạn, nhưng đêm đó là bước đầu tiên để họ hiểu nhau hơn. Tất cả người Australia từ mọi nguồn gốc khác nhau cần phải hiểu nhau hơn. Đưa ra lập trường chống lại những bình luận về chủng tộc chỉ là một bước trong quá trình này”.

Thể thao là nhà kiến tạo nên cầu nối văn hóa và chủng tộc

Về học thuật, Lawrence McNamara, tuyên bố rằng “kỳ thi phân biệt chủng tộc có liên quan đặc biệt bởi vì nó không chỉ liên quan đến các vấn đề tham gia tập luyện, thi đấu mà còn nói lên những nỗ lực rộng lớn hơn để chống lại phân biệt chủng tộc và hận thù chủng tộc trong cộng đồng rộng lớn hơn khi thể thao trở thành một diễn đàn để tranh luận và thậm chí, đôi khi, một kiểu mẫu cho sự thay đổi và tiến bộ”.

Thể thao tạo ra những phương tiện tuyệt vời để thiết lập các chuẩn mực hành vi có thể được phần còn lại của xã hội, đặc biệt là những người trẻ, làm theo. Thể thao mang lại cơ hội để phá bỏ các rào cản và khuyến khích sự tham gia hoạt động theo cách mà các lĩnh vực khác của xã hội có thể phải vật lộn để thích hợp.

Như Waleed Aly học giả đến từ Hội đồng Hồi giáo Victoria đã nói: “ Xét về lợi ích thì thể thao là một chế độ nhân tài rộng

lớn. Ở đó, thể thao là phương tiện chuyên chở văn hóa mà bất cứ ai cũng có thể tham gia. Bạn không cần có sự kết nối di truyền với quá khứ của dân tộc. Đời sống văn hóa không phải là một lịch sử chung mà nó là một món quà chung”.

McNamara tiếp tục nói rằng "Ngay cả khi tồn tại tất cả những hạn chế của nó, thể thao vẫn là một nơi mà phân biệt chủng tộc có thể được giải quyết một cách có ý nghĩa liên quan đến sự tham gia ở mọi cấp độ, nơi mà thành tích và bản sắc của người bản địa có thể chiếm ưu thế theo các điều kiện của riêng họ và nơi hành vi của khán giả có thể được chấp nhận và tôn trọng sự khác biệt. Với tác dụng tạo cầu nối xã hội và văn hóa, và ở mức độ mà nó tiếp cận với cộng đồng theo những cách thực tế và biểu tượng, thể thao là một địa chỉ mẫu mực để chống lại sự phân biệt chủng tộc và hận thù chủng tộc.

Con đường phía trước

Phân biệt chủng tộc vẫn tồn tại trong thể thao Australia, cũng giống như trong phần còn lại của xã hội. Tuy nhiên, nhiều việc có thể và đang được thực hiện để chống lại sự phân biệt chủng tộc và định kiến trong thể thao, thông qua một loạt các chính sách và chương trình bảo vệ thành viên được xây dựng bởi các bộ luật thể thao nhằm thúc đẩy nhận thức tích cực về sự đa dạng văn hóa, tôn giáo, sắc tộc, và được mô tả trong phần sau bản báo cáo.

Trong cuốn sách “Thể thao vượt chướng ngại vật”, Colin Tatz nói: "Thể thao không tách rời khỏi cuộc sống, với văn hóa công dân của một xã hội, với các thể chế và thủ tục pháp lý, hệ thống kinh tế, luật pháp và giáo dục, các chính sách quốc gia và quan hệ đối ngoại của nó".

Hy vọng rằng thông qua loại bỏ những thành kiến và sự cố chấp trong thể thao, sẽ có tác động lan rộng ra tất cả các khía cạnh khác của xã hội và chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, bài ngoại và không khoan dung sẽ bị trừng phạt.

Thanh Hương biên dịch theo:

*A survey of cultural diversity and racism in Australian sport;
Australian Sports Commission Racial Discrimination and
Harassment fact sheet;*

http://www.hreoc.gov.au/racial_discrimination/guide_law/index.html.

ĐÁNH GIÁ BÌNH ĐẲNG CHỦNG TỘC CỦA LIÊN ĐOÀN BÓNG RỔ ÚC

Vào tháng 8 năm 2020, Ủy ban nhân quyền Úc phối hợp cùng liên đoàn bóng rổ Úc thực hiện đánh giá bình đẳng chủng tộc độc lập về môn thể thao này ở cấp độ quốc gia.

Yêu cầu Ủy ban tiến hành đánh giá được đưa ra trong bối cảnh các cuộc biểu tình toàn cầu và kêu gọi công bằng chủng tộc thông qua phong trào Black Lives Matter. Để hưởng ứng các sự kiện toàn cầu này, các thành viên của cộng đồng bóng rổ Úc đã liên hệ với Liên đoàn Bóng rổ Úc để xem xét vị trí của chính họ đối với sự bình đẳng chủng tộc trong môn thể thao này.

Đánh giá này được xây dựng dựa trên những kinh nghiệm sâu rộng của Ủy ban trong việc thực hiện đánh giá văn hóa của các tổ chức khác nhau, cũng như công việc của Ủy ban về nhân quyền và thể thao.

Khi tiến hành đánh giá, Ủy ban đã tìm cách thu hút sự tham gia của các tuyển thủ quốc gia hiện tại và cựu tuyển thủ quốc gia và gia đình, huấn luyện viên, lãnh đạo và nhân viên của Liên đoàn bóng rổ Úc bằng cách phỏng vấn, nhóm tập trung và gửi bằng văn bản. Ủy ban cũng đã tiến hành kiểm tra máy tính để bàn đối với các chính sách và thủ tục liên quan của Bóng rổ Úc. Mục đích của cuộc đánh giá và hợp tác này là để kiểm tra và báo cáo về:

Các rào cản hiện tồn tại trong hệ thống để đạt được bình đẳng chủng tộc trong các chính sách, lộ trình, chương trình, liên đoàn, hoạt động quản trị và văn hóa của tổ chức trong Liên đoàn bóng rổ Úc.

Kinh nghiệm của các cựu tuyển thủ quốc gia, gia đình, huấn luyện viên, lãnh đạo và nhân viên về văn hóa tổ chức tại Liên đoàn bóng rổ Úc, đặc biệt các vấn đề liên quan đến bình đẳng chủng tộc.

Báo cáo này trình bày những phát hiện chính của Ủy ban, nêu bật các ví dụ thực tiễn tốt trong nước và quốc tế, đồng thời đưa ra 12 khuyến nghị về hành động và cải cách theo ba lĩnh vực trọng tâm.

Lĩnh vực trọng tâm 1: Lãnh đạo và quản lý

Ủy ban khen thưởng Liên đoàn bóng rổ Úc gần đây đã cải thiện tính toàn diện của môn thể thao trong các khâu tổ chức. Tuy nhiên, Ủy ban đã lắng nghe từ một số người tham gia khảo sát rằng văn hóa tại Liên đoàn bóng rổ Úc đôi khi còn mang tính loại trừ và sự thăng tiến tại đó có thể phụ thuộc vào các mối quan hệ hơn là trình độ.

Liên đoàn bóng rổ Úc có cơ hội nâng cao năng lực lãnh đạo toàn diện để tạo ra một nền văn hóa nơi các tuyển thủ và nhân viên từ mọi nền văn hóa và dân tộc cảm thấy được chào đón và hỗ trợ. Báo cáo khuyến nghị Liên đoàn bóng rổ Úc thực hiện các bước chủ động để nâng cao những khả năng này, bao gồm phát triển các kế hoạch hành động cá nhân cho tất cả các huấn luyện viên và lãnh đạo.

Ủy ban cũng đã lắng nghe ý kiến từ những người tham gia rằng Liên đoàn bóng rổ Úc có thể là đại diện tốt hơn cho sự đa

dạng của Úc với vị thế lãnh đạo của họ. Báo cáo này khuyến nghị xem xét các quy trình lựa chọn Hội đồng hiện tại và đưa ra các mục tiêu cho thành phần Hội đồng quản trị để khuyến khích sự đại diện nhiều hơn của các dân tộc Thổ dân hoặc cư dân trên eo biển Torres và những người thuộc các nhóm chủng tộc, dân tộc hoặc tôn giáo thiểu số.

Lĩnh vực trọng tâm 2: An toàn văn hóa và hòa nhập

Trong suốt buổi đánh giá, Ủy ban đã lắng nghe về những trải nghiệm về phân biệt chủng tộc hàng ngày và những nhu cầu cấp thiết xây dựng văn hóa tôn trọng, nơi phân biệt chủng tộc, kỳ thị đồng tính, phân biệt giới tính và phân biệt chủng tộc được thừa nhận, công nhận và không được dung thứ.

Ngoài việc đào tạo có mục tiêu cho các nhà lãnh đạo về việc nuôi dưỡng văn hóa hòa nhập, Ủy ban khuyến nghị Bó ng rõ Úc thực hiện các chiến lược để tạo sự tương tác tích cực và hòa nhập giữa tất cả nhân viên và tuyển thủ quốc gia từ các nền tảng khác nhau, cũng như cung cấp các khóa đào tạo liên tục về chống phân biệt chủng tộc và nhận thức văn hóa để tuyển thủ quốc gia, huấn luyện viên và các nhân viên khác trên khắp nước Úc. Ủy ban cũng khuyến nghị rằng tất cả các chính sách, nguồn lực, chương trình và đào tạo trong tương lai phải được phát triển với sự tham vấn của cộng đồng, nhân viên và các tuyển thủ quốc gia, đồng thời có những phương pháp nhận phản hồi an toàn và thích hợp.

Lĩnh vực trọng tâm 3: Các con đường để tiến triển

Trong khi sự đa dạng văn hóa của các đội tuyển quốc gia ngày càng gia tăng, một số người tham gia lưu ý rằng các tuyển thủ quốc gia Thổ dân eo biển Torres và các tuyển thủ quốc gia

từ các nhóm chủng tộc, sắc tộc hoặc tôn giáo, thiếu số không phải lúc nào cũng nhận được sự hỗ trợ cần thiết để phát triển mạnh trong thể thao hoặc để phát triển sự nghiệp của họ ở cấp quốc gia ngoài việc chơi bóng rổ. Ủy ban cũng nghe nói rằng một số tuyển thủ quốc gia Thổ dân eo biển Torres và các tuyển thủ quốc gia từ các nhóm chủng tộc, sắc tộc hoặc tôn giáo, thiếu số không cảm thấy được hoan nghênh hoặc ủng hộ để đảm nhận các vai trò trong và ngoài sân đấu tại Liên đoàn bóng rổ Úc.

Ủy ban khuyến nghị Liên đoàn bóng rổ Úc giới thiệu các học bổng định hướng cho các tuyển thủ quốc gia từ các nhóm không có đại diện và làm việc với các cộng đồng để phát triển các lộ trình rõ ràng hơn nhằm đảm bảo quyền tiếp cận công bằng tới các cơ hội thăng tiến. Ủy ban cũng khuyến nghị rằng Liên đoàn bóng rổ Úc thực hiện các bước tích cực để tăng tính đa dạng của tổ chức, bằng cách xem xét tất cả các chính sách tuyển dụng và thăng chức để đảm bảo họ không thiên vị.

Khuyến nghị

Những thách thức về văn hóa được xác định trong suốt bài đánh giá này không phải là duy nhất đối với Liên đoàn bóng rổ Úc — nhiều quy tắc trong thể thao, ở cấp quốc gia và quốc tế, cần phải cải thiện nhiều điều để đảm bảo văn hóa của họ có thể hòa nhập với tất cả mọi người.

Những phát hiện và khuyến nghị của đánh giá này là một lời kêu gọi hành động để Liên đoàn bóng rổ Úc cải thiện văn hóa của mình và tạo ra một tổ chức nơi tất cả mọi người -các tuyển thủ quốc gia, huấn luyện viên và tất cả các lãnh đạo và nhân viên khác có thể phát triển, tiến bộ và cảm thấy được hòa nhập.

Để hỗ trợ công việc này, Ủy ban đã đưa ra 12 khuyến nghị cung cấp kế hoạch chi tiết để đưa vào có thể được áp dụng ở mọi cấp độ của môn thể thao. Các khuyến nghị bao gồm:

- Thiết lập các mục tiêu để đa dạng hóa thành viên Hội đồng quản trị, tuyển dụng và lựa chọn rộng rãi hơn
- Thực hiện bình đẳng chủng tộc trong tất cả các chính sách và giáo dục
- Cung cấp đào tạo nhận thức văn hóa và chống phân biệt chủng tộc thường xuyên
- Tham vấn liên tục với cộng đồng, nhân viên và tuyển thủ quốc gia, đặc biệt là các dân tộc Thổ dân hoặc cư dân trên eo biển Torres và những người thuộc các nhóm chủng tộc, dân tộc hoặc tôn giáo thiểu số
- Cơ hội và con đường cho các tuyển thủ quốc gia Thổ dân eo biển Torres và các tuyển thủ quốc gia từ các nhóm chủng tộc, sắc tộc hoặc tôn giáo thiểu số phát triển thông qua các môn thể thao trong và ngoài sân đấu.

Công nhận rằng có một số yếu tố tổ chức và hoạt động phải được Liên đoàn xem xét trong việc thực hiện 12 khuyến nghị. Điều này bao gồm việc cung cấp và thúc đẩy thông điệp nhất quán và thay đổi trong mô hình liên kết. Những cân nhắc này không được đề cập trong báo cáo này.

Cuối cùng, cần lưu ý rằng bình đẳng chủng tộc đơn thuần sẽ không dẫn đến việc đưa bóng rổ trở thành một môn thể thao hòa nhập và các khuyến nghị cần được xem xét và thực hiện cùng với các nỗ lực đa dạng và hòa nhập rộng rãi hơn. Điều

này rất quan trọng, vì tác động của việc kỳ thị có thể phức tạp khi chủng tộc giao thoa với các đặc điểm khác như giới tính, khuynh hướng tình dục, khuyết tật hoặc tình trạng kinh tế xã hội.

Hồng Anh biên dịch theo:

<https://humanrights.gov.au/our-work/race-discrimination/publications/racial-equality-review-basketball-australia-2021>

CHÂU MỸ

BRAZIL BẮT ĐẦU CHƯƠNG TRÌNH ĐÀO TẠO CHỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC BẮT BUỘC CHO CÁC VĐV

Ủy ban Olympic Brazil đã khởi động khóa học trực tuyến kéo dài 30 giờ, khóa học này là bắt buộc đối với tất cả 650 vận động viên, huấn luyện viên, bác sĩ, chuyên gia dinh dưỡng, quan chức và các thành viên khác của phái đoàn nước này trước khi tham dự Thế vận hội Tokyo vào tháng 7 và tháng 8.

Lần đầu tiên, những người Brazil đại diện cho đất nước của họ tại Thế vận hội sẽ trải qua khóa đào tạo chống phân biệt chủng tộc, nhằm giải quyết một vấn đề sâu xa mà đôi khi đã làm vấy bẩn giới thể thao.

Mục tiêu của khóa học là cung cấp thông tin, kiến thức và cũng mở ra một cuộc tranh luận rộng rãi về phân biệt chủng tộc trong thể thao", Rogerio Sampaio, tổng thư ký của ủy ban và là người từng đoạt huy chương vàng môn Judo tại Thế vận hội 1992 cho biết: "Phân biệt chủng tộc là hành động mang tính hệ thống ... nhưng chúng tôi tin rằng giới thể thao không còn có thể chịu đựng được nữa", ông nói với AFP.

Khoảng 55% dân số được xác định là người da màu hoặc chủng tộc hỗn hợp ở Brazil, quốc gia cuối cùng ở Thế giới mới xóa bỏ chế độ nô lệ - vào năm 1888.

Bất bình đẳng chủng tộc có thể là một chủ đề gây tổn thương và nặng nề ở đất nước 212 triệu dân, nơi trung bình người da trắng kiếm được nhiều hơn gần 75% so với người da màu.

Khóa học sẽ cung cấp một cái nhìn tổng quan về lịch sử của bất bình đẳng chủng tộc ở Brazil, giải quyết vấn đề phân biệt chủng tộc trong thể thao như thế nào và dạy cho các thành viên của đoàn Olympic những gì họ có thể làm nếu họ chứng kiến hoặc là nạn nhân của nó.

Sampaio cho biết Brazil là ủy ban Olympic đầu tiên trên thế giới đưa ra sáng kiến này. Ông gọi đó là "bước đầu tiên" để giải quyết vấn đề. Ông nói: "Chúng tôi biết điều đó là chưa đủ, nhưng điều đó rất quan trọng."

Các vụ phân biệt chủng tộc trong thể thao làm cho tin tức thường xuyên xuất hiện một cách đáng lo ngại, bất chấp tác động của các phong trào như 'Black Lives Matter' ở Hoa Kỳ và hoạt động tích cực của các vận động viên nổi tiếng như Naomi Osaka và LeBron James.

Vào ngày Chủ nhật, đội bóng Valencia của Tây Ban Nha đã rời sân trong trận La Liga với Cadiz sau khi cầu thủ người Pháp Mouctar Diakhaby nói rằng đối thủ Juan Cala đã xúc phạm anh ta bằng một lời nói mang tính phân biệt chủng tộc nặng nề.

Đội bóng Pháp Nantes cho biết hôm thứ Ba rằng tiền vệ Imran Louza đã nhận được những lời đe dọa giết và các cuộc tấn công phân biệt chủng tộc trên mạng xã hội sau trận đấu gần đây của câu lạc bộ.

Các câu lạc bộ bóng đá Anh Swansea City và Glasgow Rangers cho biết họ sẽ tẩy chay mạng xã hội trong bảy ngày để

phản đối việc lạm dụng chủng tộc đối với các cầu thủ của họ trên mạng.

Thể thao Brazil thường xuyên bị rung chuyển bởi các vụ phân biệt chủng tộc. “Chúng tôi đang chứng kiến rất nhiều trường hợp xảy ra do internet... Những điều này luôn xảy ra, nhưng trước đây tin tức không đến được với mọi người nhiều như vậy”, cựu vận động viên thể dục dụng cụ người Brazil và cựu vận động viên điền kinh Daiane dos Santos cho biết.

Dos Santos, 38 tuổi, là nạn nhân của nạn phân biệt chủng tộc trong thế giới thể dục dụng cụ, một môn thể thao có ít vận động viên da màu và có một lịch sử đầy tai tiếng về các vụ phân biệt chủng tộc ở Brazil.

Cựu vận động viên từng đạt huy chương vàng năm 2003 tại Giải vô địch thể dục dụng cụ thế giới (thể dục tự do) - nhà vô địch thế giới đầu tiên của Brazil về thể dục dụng cụ - nhớ lại các đồng đội từ chối tập luyện cùng cô và huấn luyện viên đặt câu hỏi tại sao một cô gái da đen muốn trở thành vận động viên thể dục dụng cụ.

"Nó khiến tôi phát triển tính cách, giúp tôi sống sót qua sự áp bức đó", cô nói với AFP.

Cô ấy nghĩ rằng khóa học là một ý tưởng tuyệt vời và cần thiết. "Hãy trừng phạt những kẻ đáng bị trừng phạt," và loại bỏ mọi lời bào chữa, cô nói.

Luật pháp Brazil quy định phạt tiền hoặc án tù lên đến ba năm nếu đưa ra những lời nói xúc phạm mang tính phân biệt chủng tộc.

Ủy ban Olympic Brazil cũng có quyền phạt tiền hoặc xử phạt các vận động viên vi phạm quy tắc đạo đức, bao gồm các quy tắc chống lại hành vi phân biệt chủng tộc.

Hồng Vân biên dịch theo:

<https://www.firstpost.com/sports/tokyo-olympics-2020-brazil-launch-mandatory-anti-racism-training-for-athletes-9511201.html>

CHÂU ÂU

PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC, KỶ THỊ SẮC TỘC, BÀI TRỪ NGƯỜI DI CƯ VÀ DÂN TỘC THIỂU SỐ TRONG THỂ THAO

Báo cáo đề cập đến các vấn đề liên quan về quyền tự do lựa chọn nghề nghiệp, quyền tham gia vào các công việc, nguyên tắc không phân biệt đối xử, quyền tự do di chuyển và cư trú thuộc chương II “Quyền tự do”, III “Bình đẳng”, IV “Quyền công dân” ở Hiến chương về các quyền cơ bản được ban hành bởi Liên minh Châu Âu.

Lời nói đầu

Thể thao quy tụ hàng triệu người, không phân biệt giới tính, màu da, tuổi tác, quốc tịch hay tôn giáo. Vì vậy, thể thao có tiềm năng đóng một vai trò quan trọng trong việc tạo ra một xã hội hòa nhập. Các hoạt động thể thao từ cấp địa phương đến cấp quốc gia và quốc tế, bao gồm cả thể thao giải trí cũng như thể thao cạnh tranh, có thể trợ giúp người di cư và những người thuộc dân tộc thiểu số hòa nhập vào toàn xã hội. Nói cách khác, các sự kiện thể thao có thể là một nền tảng lý tưởng để thúc đẩy sự hòa nhập, chấp nhận sự đa dạng và tôn trọng lẫn nhau trong khi chống lại sự phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử và sự ngăn cản hưởng đặc quyền.

Tiềm năng truyền tải giá trị nhân văn của môn thể thao đang ngày càng được Liên minh Châu Âu quan tâm. Với việc Hiệp ước Lisbon có hiệu lực vào tháng 12 năm 2009, Liên minh

Châu Âu hiện có thẩm quyền rõ ràng trong lĩnh vực thể thao. Các hành động của Liên minh sẽ nhằm mục đích phát triển chiều hướng Châu Âu trong thể thao bằng cách thúc đẩy sự công bằng trong các cuộc thi đấu thể thao và sự hợp tác giữa các cơ quan chịu trách nhiệm về thể thao. Bảo vệ vẹn toàn về thể chất và đạo đức của các vận động thể thao, đặc biệt là các vận động viên nữ nhỏ tuổi nhất. Hiệp ước mới cũng đưa ra một điều khoản bắt buộc Liên minh chống lại sự phân biệt đối xử vì lý do giới tính, nguồn gốc chủng tộc, dân tộc, tôn giáo, tín ngưỡng, khuyết tật, tuổi tác, khuynh hướng tình dục trong mọi bối cảnh.

Trong bối cảnh đó, Quyền cơ bản của Liên minh Châu Âu (FRA) đã thực hiện nghiên cứu về phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử và bài trừ trong thể thao. Nghiên cứu tập trung vào các môn thể thao và mức độ luyện tập khác nhau. Kết quả cuối cùng cho thấy mặc dù không có tiến bộ đáng kể trong những năm qua nhưng thể thao vẫn tiếp tục đối mặt với một số thách thức liên quan đến phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc. Tỷ lệ phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc xuất hiện cả ở thể thao chuyên nghiệp cũng như nghiệp dư. Một số quốc gia thành viên đã thiết lập hệ thống giám sát điện tử để ghi lại sự khác nhau giữa phân biệt chủng tộc và phân biệt chủng tộc trong thể thao.

Các nhà hoạch định chính sách ngày càng quan tâm đến vai trò của thể thao trong việc chống phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử. Nghiên cứu này hỗ trợ tổ chức khám phá tiềm năng phong phú của thể thao để thúc đẩy bình đẳng.

Mục đích, phạm vi công trình nghiên cứu

Ấn phẩm này cung cấp bản tóm tắt kết quả nghiên cứu của FRA về phân biệt chủng tộc, kỳ thị sắc tộc, bài trừ người di cư và dân tộc thiểu số trong các môn thể thao ở Châu Âu. Báo cáo chính có sẵn trên trang web của FRA.

Nghiên cứu dựa trên tài liệu được cung cấp bởi các đầu mối quốc gia (NFP) thuộc mạng RAXEN từ Cơ quan Liên minh Châu Âu về các quyền cơ bản (FRA) dựa trên phỏng vấn các chuyên gia và các bên liên quan cũng như về dữ liệu thứ cấp trong giai đoạn 2003-2008. Ngoài ra, đầu vào được cung cấp bởi các bên ở cấp độ châu Âu và quốc gia, bao gồm các liên đoàn thể thao quốc gia. Nghiên cứu xem xét các môn thể thao chuyên nghiệp và nghiệp dư thu hút nam giới, nữ giới và trẻ em hoặc thanh thiếu niên. Bóng đá và điền kinh được kiểm tra ở tất cả các quốc gia thành viên. Ngoài ra, còn kiểm tra thêm một môn thể thao thứ ba khác nhau đối với mỗi quốc gia thành viên, tùy thuộc vào mức độ phổ biến ở quốc gia đó. Nghiên cứu cũng nêu bật các mô hình thực hành tốt ở cấp quốc gia và Châu Âu.

Các sáng kiến chống phân biệt chủng tộc, kỳ thị sắc tộc, bài trừ người di cư và dân tộc thiểu số trong thể thao được trình bày trong ấn phẩm riêng thuộc FRA.

Cấp độ Châu Âu: tác nhân và biện pháp

1. Trong suốt thập kỷ qua, nhận thức về vấn đề phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong thể thao đã có sự thay đổi đáng kể ở cấp độ châu Âu. Ít nhất là trong bóng đá, với nhu cầu hành động đang nổi lên. Một số tài liệu do các tổ chức châu Âu, quốc tế và các bên liên quan hoạt động trong lĩnh vực thể thao ban hành đã chứng thực sự phát triển tích cực hơn trong vấn nạn phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong thể thao.

2. Các cơ quan quản lý bóng đá: Chẳng hạn như Liên đoàn bóng đá Châu Âu (UEFA) và Liên đoàn bóng đá Quốc tế (FIFA), cũng như các thể chế chính trị của Liên minh Châu Âu đã thừa nhận các vấn đề phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc trong thể thao. Họ ủng hộ và hợp tác với các tổ chức xã hội quốc gia và Châu Âu trong lĩnh vực này, chẳng hạn như mạng lưới Bóng đá chống phân biệt chủng tộc ở Châu Âu (FARE).

3. Trọng tâm chủ yếu là giải quyết các vụ việc phân biệt chủng tộc do khán giả và trong các môn thể thao chuyên nghiệp, trong khi đó lại ít chú trọng đến các hình thức phân biệt đối xử khác.

4. So với các môn thể thao khác, hành động của UEFA trong việc chống phân biệt chủng tộc và kỳ thị sắc tộc trong bóng đá có thể được coi là một ví dụ về thi hành tốt. Các tổ chức thể thao Châu Âu và quốc tế đã thông qua các điều khoản chống phân biệt chủng tộc trong quy chế của họ qua các văn bản tương tự. Mặc dù nhiều điều khoản trong số này không được hỗ trợ bởi các biện pháp kỷ luật chi tiết. Các ví dụ thực tiễn tốt khác ở cấp độ châu Âu có thể được tìm thấy trong số các sáng kiến sau: những người ủng hộ bóng đá Châu Âu (FSE), mạng lưới chống phân biệt chủng tộc, tổ chức chống phân biệt chủng tộc trong bóng đá tại Châu Âu (FARE) và Liên đoàn các hiệp hội cầu thủ chuyên nghiệp quốc tế (FIFPro).

5. Trong những năm qua, EU đã thi hành nhiều chính sách có tác động đến thể thao hoặc có liên quan đến thể thao khối liên minh. Năm 2007, Ủy ban Châu Âu thừa nhận vai trò thiết yếu của thể thao nhằm nâng cao tầm nhìn của thể thao trong việc hoạch định chính sách của EU với mục đích đảm bảo rằng

việc xây dựng thành phố thể thao được xem xét, các chính sách của EU được thực hiện, thúc đẩy hành động liên quan đến thể thao ở cấp độ EU. Thể thao có thể là một công cụ điện tử để hòa nhập xã hội. Trong bối cảnh này, điều quan trọng là phải dành không gian cho thể thao và hỗ trợ các hoạt động liên quan đến thể thao để cho phép người nhập cư tương tác một cách tích cực.

6. Thông qua Hiệp ước Lisbon, EU trở nên tích cực hơn trong việc thúc đẩy sự công bằng trong các cuộc thi thể thao của Châu Âu bằng cách bảo vệ vẹn toàn về đạo đức trong thể thao, đồng thời tôn trọng vai trò riêng biệt của các tổ chức thể thao và các thành viên.

7. Trong bối cảnh đó, thể thao được thảo luận lần đầu tiên trong một cuộc họp chính thức của Hội đồng Châu Âu về Giáo dục, Thanh niên và Văn hóa tại Brussels vào ngày 10-11 tháng 5 năm 2010. Vào ngày 16 tháng 9 năm 2010 đổi tên thành Hội đồng Giáo dục, Thanh niên, Văn hóa và Thể thao. Trong số các lĩnh vực nằm trong đề xuất của EU có vấn đề công bằng và cởi mở trong thể thao, bao gồm cả quyết định chống phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử và bạo lực. Ủy ban Châu Âu hiện đang chuẩn bị mở một chương trình nghị sự của EU về thể thao và đề xuất cho chương trình thể thao EU dự kiến thực hiện vào năm 2012-2013. Hơn thế nữa, nhóm công tác của Liên minh Châu Âu đã được thành lập và tổ chức cuộc họp đầu tiên tại Brussels vào ngày 8 tháng 7 năm 2010.

8. Một trong những nguyên tắc chính của luật là nghiêm cấm phân biệt đối xử trong Điều 21 của Hiến chương về các Quyền cơ bản của Liên minh Châu Âu. Thông qua chỉ thị về

bình đẳng chủng tộc vào năm 2000, nội dung chính trong luật đó là chống lại sự phân biệt chủng tộc. Nó nhấn mạnh rằng các cá nhân sẽ được đối xử bình đẳng bất kể đặc điểm chủng tộc hay dân tộc. Chỉ thị nghiêm cấm phân biệt đối xử trong các lĩnh vực nghề nghiệp, giáo dục, bảo trợ xã hội bao gồm an sinh xã hội và chăm sóc sức khỏe, cũng như tiếp cận hàng hóa, dịch vụ, nhà ở.

9. Ngoài ra, theo Quyết định khung của hội đồng ngày 28 tháng 11 năm 2008 về việc chống lại một số biểu hiện của sự phân biệt chủng tộc bằng luật hình sự. Hành vi phân biệt chủng tộc là hành vi bị trừng phạt ở tất cả các quốc gia thành viên EU bằng các hình thức phạt tương xứng và hợp lý, mức nặng nhất: từ một đến ba năm tù.

Cấp độ EU: Sự cố phân biệt chủng tộc

1. Hệ thống giám sát phân biệt chủng tộc trong thể thao tồn tại ở một số quốc gia thành viên. Hầu hết dữ liệu có sẵn đều liên quan đến bóng đá. Những dữ liệu này cung cấp một cơ sở đầy đủ để đánh giá tình hình ở cấp độ chuyên nghiệp trên toàn Châu Âu, nhưng có một số quốc gia thành viên vẫn trong tình trạng thiếu dữ liệu, đặc biệt là khi các hệ thống giám sát rất hạn chế thậm chí không tồn tại.

2. Các sự cố về phân biệt chủng tộc, chủ nghĩa bài trừ Do Thái và chống chủ nghĩa giang hồ đã xuất hiện trong bóng đá và bóng rổ trên khắp EU. Không có dữ liệu nào về điền kinh và hầu như không có dữ liệu về các môn thể thao khác trong bối cảnh của từng quốc gia thành viên, ngoại trừ bóng rổ. Chỉ có 10 quốc gia thành viên giám sát các vụ việc phân biệt chủng tộc trong thể thao và chủ yếu liên quan đến bóng đá nam chuyên nghiệp một cách

có hệ thống, mặc dù các vụ phân biệt chủng tộc cũng thường xuyên xảy ra trong bóng đá nam nghiệp dư.

3.Thủ phạm gây ra các vụ phân biệt chủng tộc trong cả bóng đá chuyên nghiệp và nghiệp dư của nam giới chính là người hâm mộ, vẫn có một vài vụ phân biệt chủng tộc liên quan đến bóng đá trẻ em và thanh thiếu niên. Các sự cố phân biệt chủng tộc cũng được ghi nhận giữa các cầu thủ, đặc biệt là trong bóng đá nghiệp dư. Không có dữ liệu nào về môn thể thao nghiệp dư và chuyên nghiệp của nữ giới.

Sự thiếu hụt đại diện các môn thể thao là dân tộc thiểu số

1. Những người mang dòng máu dân tộc thiểu số hiếm khi là đại diện quản lý trong các môn thể thao. Mức độ tham gia thấp, đặc biệt là trong việc quản lý các tổ chức thể thao. Các yếu tố như “quy tắc, chuẩn mực, thói quen, kiểu thái độ, hành vi trong thể chế và cấu trúc xã hội khác chính là trở ngại đối với dân tộc thiểu số hoặc tôn giáo trong việc giành được quyền lực và cơ hội dành cho đa số dân chúng .

2.“Trong chơi golf, biểu hiện phân biệt chủng tộc có liên quan đến việc trao tống danh sách thành viên. Các golfer Châu Á thường xuyên thắc mắc với thông tin danh sách hội viên đã kín chỗ”. (Phỏng vấn một gôn thủ người Anh gốc Á, Vương quốc Anh).

3.Những yếu tố này không chỉ thiết lập một trở ngại trong các hiệp hội và câu lạc bộ thể thao dẫn đến việc ít đại diện là người di cư và dân tộc thiểu số ở một số cấp độ thể thao nhất định. Chúng cũng ngăn cản việc thể thao có tác động tích cực hơn đến sự gắn kết xã hội và hội nhập của xã hội Châu Âu.

4.Ngoài trở ngại, việc phân bổ mặt bằng không đồng đều cũng có thể ảnh hưởng đến người di cư và dân tộc thiểu số tham gia vào thể thao. Ví dụ như việc thiếu các cơ sở thể dục thể thao ở vùng kém phát triển, nơi tập trung các dân tộc thiểu số sinh sống.

5.Có tương đối ít dữ liệu cứng về sự tham gia của người di cư và dân tộc thiểu số vào thể thao, đây chính là bằng chứng về sự thiếu đại diện. Đồng thời, trong nhiều môn thể thao, họ ít được biết đến với tư cách là vận động viên hay thành viên câu lạc bộ.

“Tôi nhớ trường hợp của một HLV Roma từ giải hạng 5 lên hạng 4 rồi hạng 3, nhưng sau đó bị sa thải mà không có bất kỳ lời giải thích nào... Thật khó để một HLV Roma tham gia các giải hạng 2,1 ”. (Cựu cầu thủ bóng đá người Slovakia).

6.Các bằng chứng sẵn có cho thấy sự tham gia tổng thể của người dân tộc thiểu số và người di cư vào các môn thể thao nghiệp dư thấp, đặc biệt là ở phụ nữ và trẻ em gái.

7.Trái ngược với bóng đá, nơi đội hình của nhiều đội tuyển quốc gia ngày nay phản ánh sự đa dạng của xã hội Châu Âu, nghiên cứu phát hiện ra rằng các dân tộc thiểu số hoặc người di cư hiếm khi góp mặt trong các môn thể thao phổ biến khác, điều này có khả năng tạo nên hình ảnh xã hội đa dạng khác nhau.

8.Nghiên cứu cũng cho thấy rằng ở một số quốc gia thành viên, sự tham gia của các dân tộc thiểu số - đặc biệt là thanh niên thuộc thế hệ thứ hai - ở cấp nghiệp dư của một số môn thể thao không được đánh giá cao bằng tỷ lệ ở cấp độ chuyên nghiệp.

9. Các quy định về hạn ngạch cũng có khả năng thu hút người di cư và dân tộc thiểu số tham gia. Hội đồng Châu Âu, Ủy ban chống phân biệt chủng tộc và thiểu số (ECRI) đề cập đến khuyến nghị chính sách chung số 12 về chống phân biệt chủng tộc trong lĩnh vực thể thao với các rào cản pháp lý và hành chính đối với những người không phải là công dân tham các cuộc thi đấu thể thao địa phương và quốc gia. Do đó, các câu lạc bộ thể thao chuyên nghiệp và nghiệp dư đôi khi miễn cưỡng tiếp nhận những người không có quốc tịch. Trong bối cảnh này, ECRI nêu lên mối lo ngại rằng điều này có thể gây ra vấn đề cho những người nhập cư trẻ tuổi, những người mà cảm giác bị từ chối dẫn đến cản trở hòa nhập của họ vào xã hội ở nước sở tại”.

10. Thể thao chuyên nghiệp, phân tích về quy định của các liên đoàn bóng đá cho thấy rằng một phần ba tổng số các quốc gia thành viên có các quy định nhằm hạn chế (ít nhất một phần) quyền tiếp cận bóng đá của các công dân EU khác. Ở bóng đá nghiệp dư, nhiều quốc gia đã đưa ra các trường hợp ngoại lệ như cho các cầu thủ trẻ nhập tịch. Tuy nhiên, trong bóng đá nghiệp dư dành cho người lớn, các hạn chế đối với công dân của các quốc gia thành viên trong Liên minh Châu Âu khác hoặc công dân của quốc gia thứ ba vẫn được áp dụng, từ số cầu thủ nước ngoài ở mỗi đội cho đến số lần được ra sân.

11. Các rào cản pháp lý và hành chính đối với người không mang quốc tịch tham gia vào thể thao cũng tồn tại ở một số quốc gia đối với điền kinh, bóng rổ, khúc côn cầu trên băng, bóng ném, quần vợt và trượt tuyết trên núi cao. Những hạn chế như vậy có thể dẫn đến rất nhiều hệ lụy trong cả thể thao chuyên nghiệp và nghiệp dư.

Điều lệ và phương sách ở cấp độ Châu Âu và Quốc gia

Ngoài các quy định pháp luật chung về tội phạm phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử vì nguồn gốc hoặc là dân tộc có mặt ở các quốc gia thành viên EU thì một số quốc gia thành viên đã đưa ra các quy định pháp luật cụ thể liên quan đến thể thao. Tại ít nhất 16 quốc gia thành viên.

Các cơ quan bình đẳng

1.Nghiên cứu cho thấy đến nay chỉ có 16 cơ quan bình đẳng quốc gia hoặc các tổ chức tương tự hoạt động liên quan đến vấn nạn phân biệt chủng tộc, kỳ thị sắc tộc trong thể thao. Một số trong số này giải quyết sự cố từ thể thao rất hạn chế; trường hợp ngoại lệ đáng chú ý là cơ quan bình đẳng của Bỉ.

2.Chỉ có tám cơ quan bình đẳng can thiệp vào vấn nạn bị từ chối tiếp cận các dịch vụ trong thể thao. Hành động pháp lý chỉ được thực hiện ở ba quốc gia thành viên (Bỉ, Ireland, Thụy Điển).

3.Tại ít nhất bốn quốc gia thành viên (Estonia, Phần Lan, Ý và Vương quốc Anh), tòa án hoặc hội đồng việc làm đã đưa ra quyết định dành cho các trường hợp liên quan đến tuyên bố phân biệt đối xử trong thể thao (liên quan đến việc phân bổ tài trợ, từ chối đăng ký tham gia câu lạc bộ khiêu vũ, quy định hạn ngạch của liên đoàn bóng đá và việc bị từ chối tái bổ nhiệm trọng tài người gốc Á).

4.Trong môn điền kinh, chỉ có các liên đoàn ở Romania và Vương quốc Anh áp dụng các quy định chống phân biệt chủng tộc. Tuy nhiên tình hình trong môn bóng đá lại khác biệt với hầu hết các môn thể thao khác. Tại đây, tất cả các Liên đoàn

quốc gia đều có quy định chống phân biệt chủng tộc. Điều này trùng hợp với việc nâng cao nhận thức, có thể một phần là do các chiến dịch nâng cao nhận thức của các tổ chức phi chính phủ và áp lực của UEFA và FIFA trong những năm gần đây trong việc thực hiện các quy định nghiêm ngặt.

Vẫn có một số liên đoàn bóng đá chỉ đề cập đến phân biệt chủng tộc trong các tài liệu quan trọng của họ một cách rất chung chung hoặc từ chối thực thi do đó các biện pháp trừng phạt rất khó thi hành. Ở các liên đoàn khác, nhiều vấn đề đã được xác định, chẳng hạn như hệ thống báo cáo nội bộ có thể hoạt động không hiệu quả, các trọng tài có thể không được đào tạo để phản ứng đúng cách khi nói đến phân biệt chủng tộc trong cấp bậc hoặc trên sân cỏ. Các ủy ban có thể phạt không đáng kể, các biện pháp trừng phạt tiêu cực có thể không phù hợp với các quy định và các sự cố phân biệt chủng tộc có thể được bỏ qua.. Mặt khác vẫn có những liên đoàn bóng đá phạt các vụ phân biệt chủng tộc, ví dụ như ở Bỉ, Phần Lan và Đức.

5.Đối với sự thiếu đại diện mang dòng máu dân tộc thiểu số ở các cấp độ thể thao khác nhau, một số quy định và kế hoạch hành động chống phân biệt đối xử hiện hành của các liên đoàn thể thao quốc gia (chủ yếu là trong bóng đá) có thể được áp dụng nhưng chưa dẫn đến bất kỳ kết quả tiêu cực nào; không có biện pháp cưỡng chế nào được áp dụng ở bất kỳ quốc gia thành viên.

Liên đoàn thể thao

Đối với quy định được thực hiện bởi các cơ quan quản lý thể thao quốc gia trong quy chế hoặc hiến pháp thì có rất nhiều điều khoản được coi là chống phân biệt chủng tộc, từ việc

giảm bớt hành vi phân biệt chủng tộc và các hành vi liên quan tới tiêu đề “chơi công bằng” rõ ràng và chi tiết hơn các điều khoản đề cập đến việc cấm các hình thức phân biệt đối xử.

Tăng cường nhận thức và cải thiện sự đa dạng

Các mục tiêu hoạt động nâng cao nhận thức hợp tác chặt chẽ với các cơ quan quản lý thể thao, liên đoàn và câu lạc bộ. Các hoạt động như vậy có thể bao gồm: thúc đẩy các chương trình đa dạng để khuyến khích sự tham gia của người di cư và dân tộc thiểu số, loại bỏ rào cản trong việc tiếp cận các vị trí lãnh đạo. Cần đặc biệt chú ý đến các sáng kiến nhằm tăng cường sự tham gia thể thao của trẻ em gái và nữ giới là người dân tộc thiểu số.

Giám sát sinh thái điện tử

Chính quyền địa phương và quốc gia được khuyến khích phát triển giám sát điện tử các sự cố phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong thể thao hợp tác chặt chẽ với các liên đoàn thể thao để cải thiện việc ghi lại các sự cố và cũng để tạo điều kiện thuận lợi cho việc khiếu nại cá nhân.

Tối đa hóa vai trò của các cơ quan bình đẳng

Chính phủ của các quốc gia được khuyến khích tối đa hóa tiềm năng của các Cơ quan bình đẳng và tổ chức nhân quyền quốc gia (NHRIs) trong việc giải quyết vấn nạn phân biệt chủng tộc trong thể thao. Điều này có thể bao gồm: hỗ trợ phát triển các hoạt động nâng cao nhận thức, cung cấp cho các nạn nhân tiềm năng, cho phép tham gia vào các hành động pháp lý chống lại thủ phạm. Các cơ quan này cũng có thể hỗ trợ các liên đoàn và câu lạc bộ thể thao trong việc giúp đỡ các nạn nhân.

Chính lý và thực thi

1. Quyết định Hội đồng về khung ngăn cản hình thức phân biệt chủng tộc bằng luật hình sự là một công cụ pháp lý quan trọng có thể được sử dụng để chống lại sự phân biệt chủng tộc trong các sự kiện thể thao.

2. Các cơ quan quản lý thể thao cần xây dựng và thực hiện các quy định chống nạn phân biệt chủng tộc.

Hồng Vân – Thanh Hiền biên dịch theo

www.fra.europa.eu

ĐỨC - KẾ HOẠCH 10 ĐIỂM

Kế hoạch 10 điểm này là khuôn mẫu cho chương trình do Liên đoàn bóng đá Đức đề xuất vào năm 1998. Đây là một điểm khởi đầu tốt cho các câu lạc bộ muốn khởi động các hoạt động chống phân biệt chủng tộc. Câu lạc bộ nên:

- Thông qua điều khoản chống phân biệt chủng tộc trong các quy tắc và quy định của sân vận động, nêu rõ rằng phân biệt chủng tộc và bài ngoại cũng như việc thể hiện các dấu hiệu và biểu tượng cực hữu sẽ không được dung thứ và sẽ dẫn đến việc những người liên quan bị cấm đến sân vận động.

- Hướng dẫn nhà quản lý về các biểu tượng cực hữu bị cấm.

- Xuất bản các tuyên bố trong các chương trình trận đấu để thông báo cho người hâm mộ rằng câu lạc bộ không dung thứ cho chủ nghĩa phân biệt chủng tộc, lên án việc hò reo phân biệt chủng tộc và thể hiện các biểu tượng và cách chào cực đoan, đồng thời sẽ có hành động thích hợp.

- Nhấn mạnh rằng chủ sở hữu vé xem mùa giải cam kết không tham gia vào hành vi lạm dụng phân biệt chủng tộc, hò reo phân biệt chủng tộc hoặc bất kỳ hình thức hành vi cực đoan nào khác như sử dụng thiết bị bắn pháo hoa và tố cáo những người có hành vi khác với quản lý hoặc cảnh sát.

- Đưa ra các bước thích hợp chống lại việc bán hoặc phân phối tài liệu phân biệt chủng tộc và bài ngoại trên sân vận động vào những ngày diễn ra trận đấu.

- Tác động đến cầu thủ, huấn luyện viên và quan chức để không đưa ra nhận xét phân biệt chủng tộc.

- Xóa tất cả các hình vẽ phân biệt chủng tộc trên sân vận động.

- Xây dựng kế hoạch hoặc dự án hành động kết hợp với chính quyền, cảnh sát, các dự án người hâm mộ, cổ động viên, nhà tài trợ, các dịch vụ xã hội, cầu thủ và huấn luyện viên để nâng cao nhận thức chống lại sự phân biệt chủng tộc và bài ngoại.

- Thường xuyên sử dụng các thông báo chống lại phân biệt chủng tộc và bài ngoại của phát thanh viên PA.

- Sử dụng bảng điểm thông báo rằng câu lạc bộ và người hâm mộ chống lại phân biệt đối xử và phân biệt chủng tộc.

BAFF cũng đã tổ chức một cuộc triển lãm cùng EU, “Sân vận động - Hiện trường của tội ác: Phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong bóng đá”, ghi lại các vụ việc phân biệt chủng tộc kể từ những năm 1980. Đến năm 2002, bộ phim đã được tổ chức tại 36 thành phố và được hơn 50.000 lượt xem.

Nguồn gốc khác biệt – Một trận cầu

Flutlicht, được thành lập vào năm 2002 bởi những người hâm mộ bóng đá từ các câu lạc bộ khác nhau, các nhà báo và những người khác, đang thực hiện cuộc triển lãm “Nguồn gốc khác biệt–Một trận cầu” về vấn đề nhập cư trong bóng đá châu Âu. Dự kiến khai mạc vào tháng 3 năm 2006, triển lãm lưu diễn song ngữ sẽ đi kèm với các sự kiện như những cuộc thảo luận nhóm, đàm thoại, hội thảo, hòa nhạc và các trận đấu bóng đá giao hữu. Mục tiêu nhằm phản ánh sự nhập cư và sự phát triển đa văn hóa của châu Âu thông qua bóng đá.

Hướng tới giải vô địch World Cup 2006 đầy khoan dung. Một số sáng kiến đang được thực hiện trong thời gian chuẩn bị

cho World Cup 2006. Ballance 2006, một sáng kiến của Bang Hessen được sự hỗ trợ của Liên đoàn Bóng đá Đức (DFB), chính phủ và các đối tác ở Pháp, Ba Lan, Anh và Ý. Sáng kiến này đang hợp tác với tổ chức Streetfootballworld, được thành lập ở Columbia vào năm 1996 để mang lại cho trẻ em một giải pháp thay thế ma túy và bạo lực.

Lễ hội bóng đá đường phố đầu tiên do Streetfootballworld tổ chức, được tổ chức tại Berlin trong thời gian diễn ra World Cup 2006. Các đội từ 24 dự án trong mạng lưới đối tác sẽ cạnh tranh bằng loạt trận giao hữu với các đội địa phương. Một chương trình nghệ thuật và văn hóa sẽ bao gồm các bộ phim và triển lãm ảnh, mang đến cái nhìn sâu sắc về sự đa dạng văn hóa của các đội tham gia.

Dự án World Cup School - Fair Play for Life triển khai 204 trường học của Đức. Mỗi trường đóng vai trò như một đại sứ cho một quốc gia của FIFA. Trong thời gian diễn ra World Cup, 32 trường học thi đấu với nhau trong một giải bóng đá đường phố dựa trên Luật về khoan dung của Streetfootball.

Các sáng kiến của những người ủng hộ trên khắp nước Đức

Có nhiều sáng kiến nổi bật của những người ủng hộ chống phân biệt chủng tộc liên quan đến các giải đấu địa phương và toàn Châu Âu, phân phát tờ rơi, tạo biểu ngữ và xuất bản các fanzines chống phân biệt chủng tộc. Hai dự án được liệt kê dưới đây.

Dem Ball is 'egal - Quả bóng không quan tâm ai đá nó

Dem Ball is 'egal, một dự án bởi Sáng kiến người hâm mộ Schalker, sản xuất tài liệu giáo dục chống phân biệt chủng tộc

dưới dạng phim và CD-ROM để sử dụng trong trường học. Một bộ phim dài năm phút ghi lại sự kiện World Cup chống phân biệt chủng tộc năm 2001 ở Montecchio, Ý, đã được phát hành cùng với một số áp phích mang khẩu hiệu chiến dịch cho các câu lạc bộ.

Sáng kiến người hâm mộ Schalker được thành lập vào tháng 2 năm 1993. Tạp chí người hâm mộ độc lập, Schalke Unser, được thành lập vào năm 2002 và là fanzine phổ biến nhất ở Đức, với số lượng in 8000 bản. Sáng kiến người hâm mộ Schalker làm việc với các tổ chức khác.

Các dự án của người hâm mộ thực hiện các biện pháp phòng ngừa

Các dự án người hâm mộ khuyến khích thanh niên hoặc nhân viên xã hội làm việc cùng người hâm mộ bóng đá, từ đó thiết lập mối liên kết giữa người hâm mộ và cơ quan cảnh sát. Mỗi dự án dựa trên một câu lạc bộ. Có hơn 30 dự án về người hâm mộ trên khắp nước Đức. Nguồn vốn chủ yếu được rút ra từ các câu lạc bộ tư nhân lấy nguồn tài trợ từ các nhóm được tổ chức và tài trợ bởi Deutscher Fussball Bund, các câu lạc bộ và hội đồng địa phương. Dự án do Arminia Bielefeld điều hành đưa ra ý tưởng về loại hoạt động diễn ra trong khuôn khổ dự án của người hâm mộ:

- Giám sát tất cả các trận đấu sân nhà và sân khách của câu lạc bộ. Tổ chức các trận đấu trong nước và quốc tế, giải vô địch châu Âu và World Cup.
- Tổ chức các giải đấu giữa các fanclub.
- Hỗ trợ văn hóa hâm mộ tích cực thông qua vũ đạo. Gặp gỡ những người hâm mộ quốc tế của câu lạc bộ Resovia Rzeszow của Ba Lan.

World Cup Chống phân biệt chủng tộc

Kể từ năm 1997, World Cup Chống phân biệt chủng tộc đã được tổ chức hàng năm tại Ý. Sự kiện kéo dài 5 ngày này được tổ chức bởi Progetto Ultra và Istoreco, Viện Lịch sử kháng chiến và xã hội đương đại. Ban tổ chức sử dụng World Cup chống phân biệt chủng tộc để cố gắng xóa bỏ những định kiến hiện có đối với các nền văn hóa khác và để chứng tỏ rằng việc đến với nhau và thảo luận các vấn đề có thể rất bổ ích. Bóng đá được sử dụng như một phương tiện để đạt được mục tiêu này, bởi vì nó là ngôn ngữ chung không phân biệt màu da.

Các trận đấu được tổ chức trong sự kiện. Ví dụ, vào năm 2004, một cuộc tranh luận đã được tổ chức về chủ đề “Tương lai nào phong trào Ultras” Những người tham gia được khuyến khích tổ chức các cuộc tranh luận về phân biệt chủng tộc và bóng đá, đồng thời dựng các gian hàng để bán áo phông, sách, v.v. Năm 2004, sự kiện này đã khai mạc tại Quảng trường Chống Phân biệt chủng tộc, nơi gặp gỡ chính thức của các đội bóng tham gia giải đấu. Các đội được mời giới thiệu bản thân tại quảng trường và kể về cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc của chính họ bằng cách sử dụng các bức ảnh áp phích lớn và fanzine. Hơn 5.000 bạn trẻ đã tham gia.

Các nhóm người hâm mộ địa phương bắt đầu các hoạt động sáng tạo. Danh sách sau đây chỉ là một ví dụ về những gì đang diễn ra trên khắp đất nước.

- RAI, Raduno Antirazzista Internazionale, là một cuộc họp thường niên được tổ chức tại Terni bởi các nhóm người hâm mộ chống lại chủ nghĩa phân biệt chủng tộc. Đây là một sự kiện chính trị (cực tả), thường được tổ chức vào đầu tháng Bảy. Sự

kiện tập hợp nhiều nhóm Ultras khác nhau hoạt động trong cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử, gặp gỡ và thảo luận về các chủ đề trong một vài ngày.

- Dự án Curva Nord Pisa bao gồm nhiều sáng kiến khác nhau cho châu Phi. Pisa Ultras đã hoạt động rất tích cực trong lĩnh vực chống phân biệt chủng tộc. Ngoài việc tham gia các hoạt động FARE, dự án Ngày AfroBlackandBlue đã được tổ chức vào ngày 9 tháng 1 năm 2005. Người hâm mộ đã nâng cao nhận thức về tình hình ở Uganda và quyên góp quỹ để xây dựng cơ sở vật chất. Người hâm mộ, phối hợp với hiệp hội Bhalobasa, nhằm xây dựng một trường học ở Uganda và sẽ tiếp tục quyên góp quỹ. Họ cũng sẽ tích cực tham gia xây dựng và duy trì dự án này.

- Ultras Ancona và hiệp hội Assata Shakur đã thực hiện nhiều sáng kiến liên quan đến các dân tộc thiểu số tại địa phương. Những người hâm mộ ở Ancona đã thành lập hiệp hội này để thúc đẩy các hoạt động chống phân biệt chủng tộc khác nhau trong cộng đồng. Họ tham gia vào các hoạt động FARE và tích cực tham gia hoạt động xã hội.

- Perugia Ultras thực hiện nhiều sáng kiến khác nhau liên quan đến các dân tộc thiểu số tại địa phương, thường thúc đẩy các hoạt động chống lại sự phân biệt chủng tộc.

- Dự án Brigade Gialloblù Modena liên quan đến các sáng kiến với người thiểu số và trường học nhằm thúc đẩy chống phân biệt chủng tộc. Một trong những nhóm Ultras ở Modena giữ nguyên tắc chống phân biệt chủng tộc là tôn chỉ hoạt động. Năm 2004, tổ chức này đã tổ chức các hoạt động tại các trường học địa phương để dạy thanh niên về bóng đá, người hâm mộ và chống phân biệt chủng tộc. Các nhà tổ chức khuyến khích

sinh viên sáng tạo ra các bức vẽ và bài luận đã được sưu tầm và cho triển lãm tại địa phương.

- Ultras Cava de Tirreni (NA) làm việc cùng với tổ chức phi chính phủ AMREF African Medical and Research Foundation) về các sáng kiến dành cho trẻ em châu Phi. Những thành viên Ultras thị trấn gần Naples này thường tham gia vào các hoạt động chống lại sự phân biệt chủng tộc.

- Dự án Jalla Jalla liên quan đến trẻ em Palestine, sử dụng bóng đá như một công cụ để hội nhập. Tổ chức này thúc đẩy thể thao như một công cụ để hội nhập ở Trung Đông.

- Associazione Araba di Novellara phát triển các sáng kiến nhằm thúc đẩy sự hòa nhập giữa các cộng đồng người nhập cư và người dân địa phương. Hiệp hội dân tộc/văn hóa địa phương này tham gia tích cực vào Mondiali Antirazzisti và điều hành các sáng kiến nhằm thúc đẩy sự hội nhập giữa các nhóm dân tộc tại địa phương.

Bình Nguyên- Hồng Anh – Thanh Hiền biên dịch theo:

www.flutlicht.org; www.tatort-stadion.de; www.fan-ini.de;

www.streetfootballworld.org; www.demballegal.de/index.php;

www.fanprojekt-bielefeld.de/angebote.htm;

www.mondialinatirazzisti.org

TÂY BAN NHA

NGUYÊN TẮC CHỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC

Vào tháng 3 năm 2005, các câu lạc bộ bóng đá từ Giải hạng Nhất và Hạng Nhì đã ký kết Nguyên tắc chống phân biệt chủng tộc, đại diện cho thỏa thuận giữa hai liên đoàn bóng đá, tổ chức của các cầu thủ, Bộ Thể thao và Ủy ban chống bạo lực và những điều đã đề cập trên Observatorio contra el racismo, la xenophobia y la intolerancia. Bằng cách ký kết nguyên tắc thi đấu, các câu lạc bộ đã cam kết sử dụng tất cả các phương tiện mà bóng đá có được để chống lại sự phân biệt chủng tộc. Nguyên tắc cũng liệt kê các biện pháp và chiến dịch có thể được sử dụng để chống lại nạn phân biệt chủng tộc bao gồm quy định về các biện pháp trừng phạt đối với các câu lạc bộ không thực hiện các biện pháp đủ để chống lại hành vi phân biệt chủng tộc tại các trận đấu.

Bóng đá không biên giới

Colectivo de Prevención e Inserción Social Andalucía (CEPA) được thành lập vào năm 1987 với tư cách là một nhóm tình nguyện viên cung cấp các chương trình cho người trưởng thành ở ngoại ô Madrid. Sau một số sự cố liên quan đến các nhóm Ultra trong giai đoạn 2002 đến 2004, và đặc biệt là sự hiện diện của những người ủng hộ có hành động phân biệt

chủng tộc và phát xít trong và ngoài sân vận động, CEPA đã quyết định đưa ra các sáng kiến chống lại sự phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong bóng đá. Các tình nguyện viên thực hiện công việc này. Mục đích chính của CEPA là tập hợp những người nhập cư và người hâm mộ bóng đá lại với nhau để xây dựng một mạng lưới chống phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử trong bóng đá và xã hội Tây Ban Nha.

Sáng kiến Bóng đá không biên giới dựa trên các nguyên tắc của fair play:

- Bức bỏ mọi định kiến phân biệt chủng tộc.
- Chấp nhận bản sắc “đa sắc tộc” của bóng đá và xã hội Tây Ban Nha.
- Chiến đấu chống lại bất kỳ hình thức phân biệt đối xử nào.
- Từ chối bạo lực và ủng hộ sự đoàn kết.
- Tôn trọng sự tham gia vào bóng đá của mọi người.
- Xây dựng văn hóa khoan dung và đoàn kết để xóa bỏ chủ nghĩa dân túy, chủ nghĩa phát xít, bài ngoại và phân biệt chủng tộc.

Các nhóm làm việc thông qua một trang web và một diễn đàn cung cấp thông tin về phân biệt chủng tộc và các hoạt động của CEPA. Trang web điều phối các hoạt động và chiến dịch, bao gồm hội thảo, hội nghị, giải đấu bóng đá và điều phối người hâm mộ, tổ chức, hiệp hội, câu lạc bộ và người nhập cư. Một mạng lưới người hâm mộ và các hiệp hội người nhập cư chống lại phân biệt chủng tộc đã được phát triển ở cấp địa phương, khu vực, quốc gia và quốc tế.

CEPA cũng tổ chức các cuộc quan sát và nghiên cứu tại các sân vận động bóng đá để thu thập thông tin về hành vi của

người hâm mộ, cầu thủ, câu lạc bộ, trọng tài và nhân viên an ninh. Các sự cố và hình ảnh phân biệt chủng tộc được công bố.

Do thiếu kinh phí để hỗ trợ các chiến dịch chống chủ nghĩa phân biệt chủng tộc và chủ nghĩa phát xít, CEPA đã tài trợ cho lĩnh vực này.

Người ủng hộ-Giáo dục thông qua bóng đá

Dự án “Người ủng hộ - Giáo dục thông qua bóng đá” hoạt động trên nguyên tắc cần phát triển sự hiểu biết và kiến thức của người hâm mộ bóng đá để có thể hiểu được hành vi. Chỉ bằng cách thâm nhập sâu vào thế giới của những thành viên Ultras mới có thể đưa ra một mô hình hành vi không phân biệt chủng tộc thay thế, đủ hấp dẫn để được chấp nhận. Bằng cách cung cấp hỗ trợ thiết thực cho những người hâm mộ bóng đá trẻ, CEPA đang cố gắng đạt được mục tiêu này, chẳng hạn như đưa ra lời khuyên cho họ, khuyến khích các sáng kiến và trách nhiệm cá nhân, đồng thời giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn.

Giải bóng đá trong nhà Ramadan

Giải đấu này ở Barcelona được tổ chức hàng năm trong suốt tháng Ramadan sau 8 giờ tối. Hầu hết những người tham gia là người nhập cư hoặc thành viên của các dân tộc thiểu số, nhưng giải đấu mở cửa cho tất cả mọi người.

Sáng kiến của vận động viên

Các cầu thủ như Samuel Eto'o, Felix Ettien và Mohamed Sissoko đã nhiều lần lên tiếng phản đối những bình luận phân biệt chủng tộc nhắm vào họ. Những người khác, ví dụ Ronaldinho và Roberto Carlos, đã tham gia vào một quảng cáo trên truyền hình chống lại sự phân biệt chủng tộc. Một số huấn

luyện viên cũng đã bày tỏ sự đoàn kết của họ với các trọng tài đã ngừng trận đấu vì lý do phân biệt chủng tộc dai dẳng từ khán đài.

Giờ thẻ đỏ!

Năm 2002, SOS Racismo đã đóng góp vào cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc trong bóng đá thông qua chiến dịch Tarjeta Roja (Thẻ đỏ) trong trận Rayo Vallecano - Athletic Bilbao. Hai trăm vé đã được tài trợ cho các tổ chức người nhập cư và di dân, những tổ chức này được yêu cầu mang theo càng nhiều biểu ngữ chống phân biệt chủng tộc càng tốt.

BỈ

HIẾN CHƯƠNG BRUSSELS

Sau một vụ việc phân biệt chủng tộc vào cuối năm 2004 xảy ra trong và sau trận đấu giữa FC Haren và FC Maccabi, Bộ trưởng Bộ Thể thao của chính quyền vùng Brussels đã tổ chức một hội nghị bàn tròn trong đó một hiến chương được đưa ra. Việc ký kết chính thức của các câu lạc bộ cam kết họ nhận ra vai trò quan trọng của thể thao trong việc đoàn kết mọi người thuộc các nền văn hóa và nguồn gốc khác nhau.

Các câu lạc bộ sẽ công hiến hết mình để thúc đẩy sự công bằng trong bóng đá và giới thể thao với mọi hình thức phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử. Họ cũng có nghĩa vụ truyền bá thông điệp về lòng khoan dung, sự tôn trọng và danh dự thông qua tất cả các hoạt động, kênh truyền thông và áp dụng các cơ hội bình đẳng cho tất cả mọi người trong thực tế.

Điều lệ rất cụ thể về các điều khoản để các câu lạc bộ bao gồm Quy định của họ và bắt buộc họ phải công khai Hiến chương này cho tất cả những bên liên quan và niêm yết rõ ràng tại lối vào sân vận động, trong phòng thay đồ và căng tin.

Cùng chơi môn thể thao đầy màu sắc

Stichting Samen Kleurrijk Sporten (Quỹ “Cùng chơi môn thể thao đầy màu sắc”) được thành lập vào tháng 4 năm 2002. Quỹ này đã kêu gọi chính trị thể thao dựa trên cơ sở xã hội và

chấp nhận thể thao là phong trào xã hội lớn nhất trong nước. Quỹ đã tổ chức nhiều chiến dịch chống phân biệt đối xử.

Ví dụ, việc sản xuất và phân phối áp phích cho Thẻ đỏ chống phân biệt chủng tộc / Cùng chơi môn thể thao đầy màu sắc hợp tác với đội tuyển quốc gia Bỉ và xuất bản một áp phích trên Internet có tựa đề, Màu sắc bóng đá thống nhất –Black is Beautiful (Đen là đẹp). Sau đó nêu bật đóng góp lịch sử mà những người chơi da màu đã thực hiện cho trò chơi. Quỹ cũng giúp xây dựng Hiến chương Brussels.

Các câu lạc bộ thể thao thể hiện màu sắc của họ

Sáng kiến của Quỹ King Baudouin này bắt đầu vào năm 1996 với 24 câu lạc bộ thể thao được lựa chọn để nhận hỗ trợ tài chính nhằm thực hiện chính sách phổ biến thể thao cho thanh niên nhập cư. Mười ứng cử viên đã được chọn cho các chương trình huấn luyện. Năm 1997, dự án đã được mở rộng cho 34 câu lạc bộ và 16 thanh niên tham gia chương trình huấn luyện. Các mục tiêu là tăng số lượng người nhập cư tham gia và khuyến khích người nhập cư tham gia vào các câu lạc bộ. Nó cũng cung cấp các trợ giảng và huấn luyện viên chất lượng cao, khuyến khích thanh thiếu niên theo các chương trình huấn luyện.

Lấy cảm hứng từ những chiến dịch này, một số dịch vụ thể thao cộng đồng địa phương đã tổ chức các sáng kiến tích hợp và chiến lợi phẩm trong thời gian nghỉ học và mở rộng phạm vi các trại thể thao kỳ nghỉ dành cho thanh thiếu niên, được thiết kế đặc biệt để thu hút thanh niên nhập cư.

Thẻ đỏ chống lại phân biệt chủng tộc

Mục tiêu của Chiến dịch Thẻ đỏ chống lại phân biệt chủng tộc bắt đầu ở Anh là tăng cường độ nhạy cảm của giới bóng đá đối

với nạn phân biệt chủng tộc và các hành động bạo lực đi kèm. Kể từ năm 2002 các câu lạc bộ khác nhau của Bỉ đã tham gia chiến dịch. Vào tháng 10 năm 2003, Club Brugge và Royal Excelsior Mouscron tham gia. Club Brugge đã phân phát 10.000 bức ảnh A-4 mang thông điệp chống phân biệt chủng tộc.

Tại Mouscron, một cuộc họp báo đã được tổ chức vào tháng 12 năm 2003 cũng như việc phân phát 7,000 thẻ chống phân biệt chủng tộc cho khán giả. Các cầu thủ vào sân cùng với trẻ em mang khẩu hiệu “Thẻ đỏ chống lại phân biệt chủng tộc”. Các cầu thủ và huấn luyện viên giơ thẻ đỏ và trong suốt trận đấu, các thông điệp chống phân biệt chủng tộc đã được chuyển tiếp qua màn hình khổng lồ của sân vận động. Liên đoàn bóng đá Hoàng gia Bỉ đã hỗ trợ các chiến dịch này.

Các câu lạc bộ và người ủng hộ lên tiếng

Một số câu lạc bộ bóng đá Bỉ và các nhóm cổ động viên đặc biệt tích cực trong cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc. Racing Genk, Club Brugge, Royal Excelsior Mouscron đã tham gia vào các hoạt động chống phân biệt chủng tộc do CGKR/CECLCR, Stichting Samen Kleurrijk Sporte và Liên đoàn bóng đá Hoàng gia Bỉ khởi xướng.

Những fan hâm mộ Charleroi là một ví dụ khác về những người ủng hộ bóng đá đã công khai tố cáo bạo lực và phân biệt chủng tộc. Nhóm Kop Carolo ủng hộ một cách tiếp cận vui vẻ hơn, hoàn toàn trái ngược với hành vi hooligan.

LUXEMBOURG

THẺ ĐỎ CHỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC

Trong tháng 3 năm 2004, Liên đoàn bóng đá Luxembourg (FLF) đã thực hiện chiến dịch “Thẻ đỏ chống lại phân biệt chủng tộc”. Trước khi bắt đầu tất cả các trận đấu, thông điệp chống phân biệt chủng tộc đã được phát qua hệ thống loa của sân vận động:

"Trong thời gian gần đây, xu hướng phân biệt chủng tộc trên các sân vận động của chúng ta đã gia tăng một cách đáng kinh ngạc. Điều này đã bị tất cả những người yêu bóng đá lên án! Về vấn đề này, chúng tôi sẽ không dung thứ cho bất kỳ sự phân biệt đối xử nào do màu da, tôn giáo hay nguồn gốc dân tộc. Hãy để chúng tôi trục xuất tất cả các hình thức phân biệt chủng tộc khỏi các sân vận động. Hãy ủng hộ chiến dịch này bằng cách:

- Tách mình khỏi mọi hoạt động phân biệt chủng tộc.
- Báo tất cả các hành vi có tính chất phân biệt chủng tộc tới của những người chịu trách nhiệm với câu lạc bộ hoặc liên đoàn ngay lập tức.
- Giúp tất cả người chơi và khán giả hòa nhập, không phân biệt màu da, tôn giáo hay nguồn gốc dân tộc. Ủng hộ lối chơi công bằng trong bóng đá.

- Đa dạng quốc tịch - đa dạng màu da, tôn giáo.
- Chúng ta cùng nhau chơi một môn thể thao, cùng nhau có một mục tiêu: “Một chiếc thẻ đỏ cho phân biệt chủng tộc! ”

Chiến dịch này cũng được thực hiện ở các giải đấu thấp hơn của bóng đá Luxembourg.

Hiến chương chống phân biệt chủng tộc

FLF đang phát triển Hiến chương chống phân biệt chủng tộc, điều lệ này sẽ được hoàn thành vào năm 2005. Hiến chương bắt buộc mọi câu lạc bộ phải tích cực tham gia vào cuộc chiến chống phân biệt chủng tộc và cũng thêm một điều khoản vào hoạt động của họ.

Triển lãm ảnh Luxembourg 1 - Phân biệt chủng tộc 0

Hiệp hội Chống phân biệt chủng tộc Luxembourg đã tổ chức triển lãm ảnh này tại Luxembourg trong tháng 5 năm 2005. Triển lãm giới thiệu đến khán giả về hiệp hội, phong trào Ultras nói chung, World Cup Chống phân biệt chủng tộc ở Ý, và giải thích về dự án nghệ thuật. Triển lãm bao gồm các bức tranh do nghệ sĩ Io Paschou, người đã đồng hành cùng tổ chức đến Mondiali Antirazzisti năm 2004. Các video đã được chiếu về phong trào Ultras và phân biệt chủng tộc trong các sân vận động. Năm 2006, hiệp hội đã lên kế hoạch trình bày tương tác triển lãm ảnh, kết hợp với Trung tâm Tài liệu về Di cư của Con người (Center de Documentation sur les Migration Humaines).

HÀ LAN

AMSTERDAM CHỐNG PHÂN BIỆT CHỦNG TỘC

Thành phố Amsterdam đã tổ chức một chiến dịch đa phương tiện sử dụng khẩu hiệu, “Als racisme wint, vernating de sport” (Nếu phân biệt chủng tộc thắng, thể thao sẽ thua). Mục đích và mục tiêu là:

- Thu hút sự chú ý đến phân biệt chủng tộc trong thể thao.
- Quảng cáo các dịch vụ của một bộ phận đặc biệt về thể thao tại văn phòng chống phân biệt đối xử.
- Tổ chức các khóa học đặc biệt ở cấp độ câu lạc bộ để nâng cao hiểu biết đa văn hóa. Thúc đẩy các quy tắc ứng xử.

Những vận động viên thể thao nổi tiếng có nguồn gốc dân tộc và bản địa Hà Lan đã làm mẫu cho một chiến dịch áp phích và bưu thiếp. Ngoài ra, một bài hát rap và quảng cáo rap chiếu phim đã được sử dụng để thu hút sự chú ý của công chúng đến thông điệp của chiến dịch. Một cuộc khảo sát đã được tổ chức để đánh giá xem có bao nhiêu người biết về khẩu hiệu của chiến dịch, họ nghĩ gì về nó và có bao nhiêu khiếu nại đã thực sự được giải quyết bởi bộ phận đặc biệt về thể thao tại văn phòng chống phân biệt đối xử. Hầu hết người dân Amsterdam đã quen thuộc với chiến dịch này. Hơn nữa, đa số đã tán thành chiến dịch và đồng ý về vấn đề này.

Các nhóm người hâm mộ khởi động các chiến dịch

Trong những năm qua, các chiến dịch địa phương (áo sơ mi, nhãn dán, biểu ngữ và bảng với thông điệp như ...fans chống phân biệt chủng tộc) đã được các nhóm cổ động viên phát động ở nhiều thành phố khác nhau nơi bóng đá chuyên nghiệp diễn ra. Ở hầu hết các thành phố, các dự án xã hội cũng đã được thiết lập. Không thể liệt kê hết những dự án này ở đây.

Dự án anh hùng

Dự án này được thành lập vào năm 1996 bởi câu lạc bộ bóng đá hàng đầu ADO Den Haag (The Hague) và kể từ đó đã được các câu lạc bộ khác tiếp nhận, thường ở một biến thể hơi khác hoặc dưới một cái tên thay thế. Mục tiêu chính của dự án là giảm thiểu phân biệt chủng tộc, phân biệt đối xử, phá hoại và bắt nạt ở trẻ em. Mục đích thứ hai là tăng cường sự tham gia của thanh niên vào các hoạt động tình nguyện và dạy họ cách đảm nhận trách nhiệm. ADO Den Haag đã bị mang tiếng xấu do những hành vi sai trái của những người hâm mộ trong quá khứ để chống lại những hành vi tiêu cực của những người ủng hộ và để cải thiện hình ảnh của câu lạc bộ, các nhóm học sinh (từ 11 đến 12 tuổi) được chào đón đến Sân vận động của ADO Den Haag hàng tuần. Các chuyến thăm của các trường học được tổ chức và giám sát bởi một tổ chức dịch vụ xã hội địa phương. Hướng dẫn dành cho khách diễn ra với sự trợ giúp của các cầu thủ bóng đá của câu lạc bộ.

Trong các lớp học này, các cầu thủ nói chuyện với trẻ em về bắt nạt, phân biệt chủng tộc và bạo lực vô nghĩa. Ý tưởng là các cầu thủ bóng đá chuyên nghiệp được trang bị tốt hơn để tập trung sự chú ý với tư cách là những người hùng của trẻ em. Các

bài học cũng sử dụng tài liệu video. Sau đó, các em được phát vé miễn phí tới xem một trận đấu. Các em cũng có thể tham gia cuộc thi làm băng rôn và hòa mình vào ngày hội thể thao thường niên của câu lạc bộ.

Chơi an toàn thúc đẩy tinh thần thể thao và sự tôn trọng

Kể từ năm 2002, Stichting Formaat (Tổ chức Formaat) đã sử dụng kịch tương tác trong chương trình Veilig Spel (Chơi an toàn) để thúc đẩy tinh thần thể thao và sự tôn trọng của những người trẻ tuổi trong thế giới thể thao. Sử dụng các buổi hội thảo và biểu diễn sân khấu tương tác, quỹ cố gắng làm cho những người trẻ tuổi thể thao nhận thức được hành vi của họ và cố gắng khuyến khích có những giải pháp tốt hơn. Cách tiếp cận này dường như đã bắt kịp với các câu lạc bộ thể thao và liên đoàn thể thao.

Nghiên cứu do Đại học Amsterdam thực hiện đã chỉ ra rằng kịch tương tác, ví dụ như chương trình tương tác “Heads or Tails” (Mặt sấp hay ngửa), có thể đóng một vai trò quan trọng trong việc làm nổi bật các chuẩn mực, giá trị và lối chơi fair play. Ý tưởng sử dụng kịch tương tác để làm việc với các vận động viên thể thao trẻ tuổi xuất hiện khi Formaat được Roodenburg FC yêu cầu tổ chức một hội thảo vào năm 2001 cho các cầu thủ trẻ, chủ yếu là người gốc nhập cư. Vào thời điểm đó, câu lạc bộ đang gặp nhiều vấn đề về phân biệt chủng tộc và bạo lực giữa (các) đội bóng trẻ. Với sự hỗ trợ của hai nhà tài trợ từ thiện, Formaat đã phát triển chương trình Chơi an toàn, đã được áp dụng thành công trong giới thể thao từ năm 2002.

Chương trình được tạo thành từ một số hội thảo và kịch tương tác “Heads or Tails”. Các cầu thủ phải đối mặt với hành

vi của họ và của người khác trong các tình huống cụ thể thông qua kịch tương tác, tức là họ phải chủ động tham gia vào hoạt động biểu diễn. Trong quá trình chơi, họ phải đưa ra các lựa chọn thay thế cho các loại hành vi khác để dẫn đến một kết thúc hạnh phúc hơn.

Cách tiếp cận của Formaat đã thu hút sự quan tâm của thế giới thể thao Hà Lan. Ví dụ, quận Rotterdam-Hague đã đưa buổi biểu diễn kịch tương tác của Formaat vào chương trình đạo đức cho các câu lạc bộ bóng đá.

Hồng Vân biên dịch theo
www.kbs.frb.be; www.kop-carolo.be;
kickracismout@yahoo.com

THÔNG TIN TỔNG HỢP

TRUNG TÂM THÔNG TIN THỂ DỤC THỂ THAO

36 Trần Phú – Ba Đình – Hà Nội

ĐT: 024.3747.2958 – 024.3747.5254; Fax: 024.37471981

Email: banbientap@tdtt.gov.vn

Website: www.tdtt.gov.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản và nội dung:

Giám đốc Trung tâm Thông tin TĐTT

Tổng biên tập Trang tin Điện tử thể thao Việt Nam

TS. ĐÀM QUỐC CHÍNH

Biên tập:

Ths. Ngô Thịnh Hường

Biên dịch:

Thu Hà, Hồng Anh, Bình Nguyên

Hồng Hạnh, Hải Yến, Thanh Hiền, Xuân Nhi

Trình bày:

Bảng Nguyễn